
Hvad vil lovforslaget om Barnets Reform betyde for kommunernes administration og selvstyre?

VAKKS-undersøgelse af udvalgte dele af lovforslaget om Barnets Reform

KREVI.

VAAKS- rapport omhandlende udvalgte dele af lovforslaget om Barnets Reform.

VAKKS står for **V**urdering af **A**dmistrative **K**onsekvenser for **K**ommunerne ved ny **S**tatslig regulering.

Rapporten er udarbejdet for regeringen af projektleder Marianne S. Møller og projektdeltager Eli Nørgaard.

KREVI takker følgende for velvilligt at have stillet sig til rådighed for interview:

- Indenrigs- og socialministeriet
- KL
- Randers Kommune
- Frederikshavn Kommune
- Ballerup Kommune
- Assens Kommune
- Sorø Kommune
- Morsø Kommune

KREVI, marts 2010
Torben Buse
Direktør

KREVI.

Olof Palmes Allé 19
8200 Århus N
www.krevi.dk
post@krevi.dk

T: 7226 9970

ISBN 978-87-92258-54-0 (elektronisk version)

Grafisk design: Designit

INDHOLDSFORTEGNELSE

1 SAMMENFATNING	4
2 INDLEDNING	8
3 VAKKS-METODEN	9
3.1 FORMÅL MED VAKKS.....	9
3.2 CENTRALE METODISKE BEGREBER I EN VAKKS-UNDERSØGELSE	9
3.3 FASERNE I EN VAKKS-UNDERSØGELSE	12
4 LOVFORSLAGETS INDHOLD	15
4.1 LOVENS BAGGRUND	15
4.2 HVILKE DELE AF LOVEN ER MED I VAKKS-UNDERSØGELSEN?	15
4.3 PRÆSENTATION AF LOVFORSLAGET	16
5 KONKRET UNDERSØGELSESDSIGN	19
5.1 UDVÆLGELSE AF KOMMUNER.....	19
5.2 AFVIKLING AF KOMMUNEINTERVIEWS	20
5.3 OPSKRIVNING TIL LANDSTAL	21
5.4 SÆRLIGE FORHOLD VED DENNE VAKKS-UNDERSØGELSE	22
6 FORVENTEDE ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER	24
6.1 ADMINISTRATIVE OMSTILLINGSKONSEKVENSER.....	24
6.2 ADMINISTRATIVE DRIFTSKONSEKVENSER.....	26
7 FORVENTEDE SELVSTYREMÆSSIGE KONSEKVENSER	37
8 FORSLAG TIL REGELFORENKLING OG GOD IMPLEMENTERING	38
8.1 REGELFORENKLINGSFORSLAG OG ANDRE IDÉER TIL AT MINDSKE ADMINISTRATION	38
8.2 GODE IDÉER TIL IMPLEMENTERING AF LOVFORSLAGET.....	40
9 REFERENCER	41
10 BILAGSOVERSIGT	42
10.1 BILAG 1 – KOMMUNERNES INDBYGGERTAL (SEGMENTERINGSKRITERIUM)	42
10.2 BILAG 2 – ANDEL AF KOMMUNENS 0-22-ÅRIGE, DER ER ANBRAGT UDEN FOR HJEMMET (SEGMENTERINGSKRITERIUM)	45
10.3 BILAG 3 – OVERSIGT OVER LOVBESTEMMELSER, SOM INDGÅR/IKKE INDGÅR I VAKKS-ANALYSEN	48
10.4 BILAG 4 – ADMINISTRATIV KONSEKVENSOVERSIGT	51
10.5 BILAG 5 – SELVSTYREMÆSSIG KONSEKVENSOVERSIGT	57

1 SAMMENFATNING

Formålet med denne VAKKS-undersøgelse er at undersøge, hvilke administrative og selvstyremæssige konsekvenser der kan forventes i kommunerne ved implementering af lovforslaget om Barnets Reform. Det er vigtigt at bemærke, at VAKKS-undersøgelsen kun undersøger udvalgte dele af Barnets Reform, hvilket er nærmere beskrevet i afsnit 4.2. Undersøgelsen beskriver endvidere kommunernes forslag til regelforenklinger og gode idéer til implementering af lovgivningen.

Lovforslagets indhold

Barnets Reform ændrer lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område på en lang række punkter. De overordnede linjer i lovforslaget er for det første en opprioritering af plejefamilieområdet, herunder indførelse af en ny type plejefamilier, der skal håndtere særligt krævende børn og unge. Derudover rummer forslaget en styrkelse af anbragte børn og unges klagerettigheder og deres mulighed for samvær og netværk, en styrket indsats i efterværn og tilsyn, udvidet egendriftskompetence til Ankestyrelsen, en tydeliggørelse af underretningspligten, udvidede muligheder for udveksling af oplysninger i forbindelse med en tidlig indsats samt afbureaukratiseringstiltag. Se afsnit 4.2 for en nærmere redegørelse for lovforslagets indhold.

Særlige forhold ved undersøgelsen

Grundet undersøgelsens tidsramme og lovforslagets omfang har det været nødvendigt at afgrænse undersøgelsens genstandsfelt, og det er derfor kun udvalgte dele af Barnets Reform, som indgår i VAKKS-analysen. Undersøgelsens resultater omfatter således ikke de administrative konsekvenserne af de fire typer af bestemmelser nævnt nedenfor. Det samme gælder analysen af de selvstyremæssige konsekvenser med undtagelse af det sidste punkt. Fravalget gælder bestemmelser, der:

- er "kan-bestemmelser"
- har et afbureaukratiserende sigte
- præciserer eller tydeliggør gældende lovgivning
- vedrører aktører uden for forvaltningen.

Til trods for at flere dele af lovforslaget er fravalgt som genstand for analyse, har det stadig været en udfordring at komme omkring de udvalgte dele af reformen med samme detaljeringsgrad og grundighed som vanligt. Således er nogle af estimaterne givet på baggrund af en vurdering af de samlede omkostninger ved flere bestemmelser slået sammen. Reformens omfang har også vanskeliggjort samme grundighed i valideringsfasen som i hidtidige VAKKS-undersøgelser.

Alle VAKKS-analyser er baseret på baggrund af interviews med seks kommuner, hvorfor der altid er en vis usikkerhed i opskrivningen til landstal i forhold til, om de seks kommuner er "normalt effektive". Særligt for denne VAKKS-undersøgelse er det, at kommunernes nuværende praksis for at anbringe i plejefamilier er af helt afgørende betydning for de forventede omkostninger af bestemmelserne om opprioritering af plejefamilieområdet. I de tre kommuner, hvor 41-44 % af kommunens anbragte børn og unge er anbragt i plejefamilie, forventes således betydeligt større omkostninger end i de tre kommuner, hvor andelen er 50-54 %. Da der ikke er sikkerhed for, at de seks interviewkommuner i denne henseende afspejler billedet på landsplan, er der derfor især en usikkerhed i opskrivningen til landstal for de bestemmelser, der vedrører plejefamilieområdet.

Et andet særligt forhold ved denne VAKKS-undersøgelse er, at der er flere tilfælde, hvor en kommunes estimer for et tidsforbrug skiller sig markant ud fra de øvrige kommuner, og

hvor det er usikkert, om variationen er dækkende for det generelle billede på landsplan. I de tilfælde har vi foretaget en korrigeret beregning, hvor kommunens tidsestimater ikke indgår i det gennemsnit, der benyttes i opskrivningen til landsestimatet.

Ovennævnte forhold skal således holdes in mente, når undersøgelsens resultater læses.

Administrative konsekvenser

En VAKKS-undersøgelse beskæftiger sig med to typer administrative konsekvenser. Omstillingsomkostninger og driftskonsekvenser.

Omstillingsomkostningerne er de omkostninger, som kommunerne vil opleve på kort sigt, og som de kun vil opleve én gang. I denne VAKKS-undersøgelse er omstillingsomkostningerne kun undersøgt for den del af lovforslaget, der omhandler opprioritering af plejefamilieområdet, herunder indførelsen af kommunale plejefamilier og indsatsen omkring ekstra uddannelse og supervision. I alt estimeres kommunerne at skulle bruge knap 39.000 timer til at omstille sig til disse dele af Barnets Reform.

De opgjorte omstillingsomkostninger inkluderer *ikke* tid til at læse, fortolke og informere om lovgivningen til de relevante personalegrupper samt kursusdeltagelse. Eftersom kun dele af reformændringerne indgår i analysen, viste det sig under interviewene, at det ikke var meningsfyldt at spørge ind til kommunernes tidsestimater for at læse, fortolke og informere om de undersøgte dele af lovændringerne, da disse aktiviteter vil foregå samlet for hele lovgivningen. På baggrund af kommunernes erfaringer med tidligere reformer af mindre omfang end denne, vurderes omkostningerne til disse aktiviteter at være ikke af et ikke uvæsentligt omfang, da kommunerne blandt andet forventer, at alle rådgivere og ledere på området skal deltage i flerdageskurser.

Kommunerne har desuden ikke angivet omstillingsomkostninger ved de øvrige dele af reformen, som er udvalgt til analyse, men de er heller ikke blevet spurgt indgående herom, grundet tidspres i interview og validering. Plejefamilieområdet samt fortolkning og formidling af loven forventes dog at være de tungeste opgaver i omstillingsfasen.

Driftskonsekvenserne vedrører de administrative omkostninger/lettelser, der har en permanent og tilbagevendende karakter. De løbende årlige driftskonsekvenser af de undersøgte bestemmelser i reformen estimeres af være omkring 475.000 timer for kommunerne samlet set. De administrativt tungeste aktiviteter vedrører bestemmelsen om, at personrettede tilsyn og dertilhørende revision af handleplanerne fremover skal gennemføres mindst to gange årligt samt bestemmelserne om opprioritering af plejefamilieområdet (herunder indførelse af en ny type plejefamilie og krav om ekstra uddannelse og supervision).

Opskrivningen til landsestimatet er foretaget på én af to måder. Når de seks interviewkommuner for en aktivitet har angivet deres samlede estimat på baggrund af estimeret tidsforbrug pr. sag, har vi opskrevet til landstal ved at gange det gennemsnitlige tidsforbrug pr. sag med det gennemsnitlige antal sager for de seks kommuner, og derefter gange med 98. På den måde bliver det samlede estimat ikke påvirket af, om mindre udsving i estimater tilfældigvis er i en kommune med mange eller få sager. For øvrige aktiviteter har vi opskrevet ved at gange det gennemsnitlige tidsforbrug for de seks interviewkommuner med 98, som sædvanligt i VAKKS-undersøgelser (se afsnit 5.3 for nærmere redegørelse heraf).

For mange af de undersøgte bestemmelser i reformen, viser undersøgelsens resultater, at kommunerne i flere tilfælde har ret forskellige opfattelser af, hvilket administrativt ressourceforbrug det vil kræve at leve op til lovens krav. Således er der eksempelvis forskellig opfattelse af, hvad der kræves for at opfylde bestemmelsen om støtte til forældrene, hvor halvdel af kommunerne fortolker lovændringen således, at de skal bruge mere tid på opfølgning på handleplan og revidering heraf, end de gør i dag. Et andet eksempel er bestemmelsen

om, at handleplaner for 15+årige¹ skal indeholde konkrete mål for overgangen til voksenlivet, hvor der ligeledes er forskellige opfattelser af, hvilke administrative aktiviteter i form af møder med aktører fra andre forvaltninger mv. der er nødvendige for at opfylde loven.

Der er naturligvis en hårfin balance mellem at sikre kommunerne et frirum til skøn og samtidig sikre, at forventningsniveauet indkredses i en sådan grad, at det er muligt som kommuner at vide, hvad der kræves for at overholde loven. Såfremt det vurderes, at nogle kommuner fortolker betydningen af lovændringerne mere vidtgående end hensigten, kan man dog overveje i en vejledning at præcisere niveauet for, hvad der forventes – og ikke forventes – af kommunerne i de forskellige bestemmelser for at leve op til lovens krav.

Konsekvenser for det kommunale selvstyre

Den eneste bestemmelse, som alle seks kommuner fremhæver som en begrænsning af det kommunale selvstyre, er bestemmelsen om udvidelsen af Ankestyrelsens egendriftskompetence. Kommunerne påpeger, at der er tale om en væsentlig indskrænkning, da Ankestyrelsen kan tilsidesætte den lokale vurdering af, hvad der socialfagligt er mest hensigtsmæssigt, uden det kendskab til den konkrete sag og til de lokale forhold, som kommunen er i besiddelse af.

Hvad angår de øvrige bestemmelser i reformen, giver halvdelen af interviewkommunerne udtryk for, at lovforslaget generelt rummer megen detailregulering af kommunernes praksis og derved indskrænker det kommunernes selvstyre.

Som eksempler på disse detailreguleringer nævnes kravet om uddannelsen af plejefamilier, kravet om at personrettet tilsyn og revidering af handleplaner skal foregå mindst to gange årligt, kravet om at alle tvangsanbragte, der ikke bor på en døgninstitution, skal tilbydes en kontaktperson frem til det fyldte 23. år, kravet om at træffe afgørelse om støtte til forældre, kravet om at hjælpe barnet/den unge med at finde en støtteperson samt 30-dages fristen for at træffe afgørelse om behov for efterværn.

Den anden halvdel af kommunerne betragter de fleste af de bindinger, der er i lovforslaget, som relativt små og/eller i tråd med kommunens eksisterende praksis, hvorfor de ikke ser de store selvstyremæssige konsekvenser af lovforslaget.

Regelforenklingsforslag eller andre initiativer der mindsker administrative byrder

Kommunernes væsentligste forslag til regelforenklingsforslag vedrører bestemmelsen om tildeling af en støtteperson til barnet/den unge ved anbringelse uden for hjemmet. Kommunerne foreslår at opbløde bestemmelsen, så kommunerne har mulighed for at undlade tildeling af en støtteperson i de tilfælde, hvor det ikke vurderes hensigtsmæssigt og dermed undgå unødigt administration.

Et andet forslag er, at det tydeliggøres, at kursus til plejefamilierne ikke behøver være to hele dage, men i stedet kan være opdelt på flere aftenkurser af et par timer, da det vil øge familiernes mulighed at deltage uden at skulle tage fri fra arbejde.

Endelig ønsker kommunerne en vejledning omkring og skabelon for kommunale plejefamiliers ansættelsesforhold, bl.a. i forhold til vederlagsstørrelse. Det vil lette de administrative omstillingsomkostninger og vil også sikre unødigt merarbejde i driften, som kan opstå, hvis kommunerne etablerer forskellige regler for plejefamiliers vederlag og arbejdsbetingelser,

---

¹ I den daværende version fremgik det af lovforslaget samt de specielle bemærkninger, at bestemmelse nr. 67 om mål for voksenlivet, gjaldt 15+årige, mens det af de almindelige bemærkninger fremgik, at bestemmelsen gjaldt 16+årige. Undersøgelsen er baseret på, at bestemmelsen gjaldt 15+årige.

da dette kan medføre konkurrence mellem kommunerne og risiko for, at plejefamilierne derfor vil skifte mellem kommunerne.

Kommunerne har ikke nogen forslag til regelændringer, der vil reducere lovforslagets selvstyremæssige begrænsninger, uden samtidig at ændre lovens intention.

Gode idéer til implementering af lovforslaget

En af lovforslagets bestemmelser omhandler ekstra supervision og uddannelse til alle kommunens plejefamilier. I Assens praktiseres dette allerede i vidt omfang, og kommunen har gode erfaringer med at give flere af familierne gruppesupervision. Metoden er ikke alene udgiftsreducerende for kommunen sammenlignet med individuel supervision, men tiltaget giver desuden plejefamilierne et netværk, hvor de kan udveksle erfaringer og hente støtte.

I Frederikshavn Kommune vil man forsøge at indgå samarbejder med nabokommuner omkring supervision og uddannelse til plejefamilier, da man således kan sikre tilstrækkelig volumen i modtagergruppen til, at man kan give familierne en uddannelse, som er mere specifikt til deres behov.

2 INDLEDNING

Denne rapport sammenfatter VAKKS-undersøgelse af *forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Barnets Reform)*.

Den version af lovforslaget, som har ligget til grund for VAKKS-undersøgelsen, svarer til det lovforslag, der blev sendt i høring d. 15. januar 2010.

Opdragsgiver for VAKKS-undersøgelsen var på daværende tidspunkt Indenrigs- og socialministeriet (nu Socialministeriet) i samarbejde med Finansministeriet. VAKKS-undersøgelsen er påbegyndt 15. januar 2010 og afsluttet 26. marts 2010. Interviewene med kommunerne er gennemført i perioden 20.-27. januar.

Undersøgelsen af lovforslaget om Barnets Reform er gennemført, før lovforslaget blev fremsat i Folketinget.

3 VAKKS-METODEN

I dette kapitel beskrives VAKKS 7-metoden, som fra og med 2009 anvendes i de fleste VAKKS-undersøgelser. VAKKS-metoden er udviklet for Styregruppen for Tværoffentligt Samarbejde og er beskrevet i "VAKKS-manual 2009 – Manual til vurdering af administrative og selvstyremæssige konsekvenser for kommunerne ved ny statslig regulering" (KREVI, 2009).

3.1 Formål med VAKKS

En VAKKS-undersøgelse skal analysere en regelændring med det formål at belyse følgende tre dele:

- *De forventede administrative konsekvenser for kommunerne.* Undersøgelsen afdækker alene de forventede administrative ændringer og ikke de samlede ressourcemæssige konsekvenser for kommunerne som følge af den nye regelændring, ligesom der eventuelle langsigtede kvalitetsforbedringer som følge af regelændringen heller ikke afdækkes.
- *Konsekvenser for det kommunale selvstyre.* Undersøgelsen afdækker, om kommunernes frihedsgrader reduceres eller forøges som konsekvens af den nye regelændring.
- *Forslag til regelforenklinger og andre initiativer, der kan lette de administrative konsekvenser for kommunerne.* Undersøgelsen indsamler og analyserer kommunernes forslag til ændringer eller initiativer, der kan lette regelændringens administrative byrder og samtidig bevare regelændringens idé og indhold. Formålet med at gennemføre undersøgelsen før vedtagelse og implementering af regelændringen er at kvalificere udarbejdelsen af lovforslaget, så det lovansvarlige ministerium kan nå at anvende undersøgelsens resultater, inden lovforslaget fremsættes i Folketinget.

3.2 Centrale metodiske begreber i en VAKKS-undersøgelse

VAKKS-metoden benytter en række begreber, der medvirker til at afgrænse undersøgelsesfeltet i de konkrete undersøgelser. Det er centralt at have kendskab til begreberne, når man vurderer undersøgelsens resultater og drøfter deres eventuelle konsekvenser.

Omstillings- og driftskonsekvenser

I VAKKS-undersøgelser vurderes to typer af administrative konsekvenser:

- *Omstillingskonsekvenser* er de omkostninger, som kommunen vil opleve på kort sigt, og som den kun vil opleve én gang i forbindelse med implementeringen af den nye lovgivning. Omstillingsomkostningerne kan fordele sig over flere år. Driftsomkostninger i det første år til aktiviteter, som vil optræde i alle årene fremover, regnes ikke med i omstillingsomkostningerne. Omstillingen kan ikke være forbundet med administrative lettelser for kommunerne.
- *Driftskonsekvenserne* vedrører de administrative omkostninger eller besparelser, som har permanent, tilbagevendende karakter.

Administrative konsekvenser kan være både interne og eksterne. Interne omkostninger/besparelser opgøres som nettotidsforbrug i timer, mens eksterne omkostninger/besparelser opgøres i kroner, fx udgifter til konsulentbistand.

KREVI opgør kommunernes forventede tidsforbrug i effektive timer, dvs. nettotimer uden ferie og andet fravær.

Administrative aktiviteter

Administrative konsekvenser skal forstås som tilkomne eller bortfaldne administrative aktiviteter. Administrative aktiviteter defineres som de proceduremæssige, it-mæssige, personalemæssige og organisatoriske tilpasninger og aktiviteter, som det er nødvendige for kommunerne at foretage for at kunne efterleve reguleringen.

Administrative aktiviteter er afgrænset fra direkte borgerrettede aktiviteter, som indgår i kommunens ydelse af offentlig service.

I nogle tilfælde er det vanskeligt at afgrænse præcist, hvilke aktiviteter der skal regnes for administrative, og hvilke der skal regnes for direkte borgerrettede. Derfor foretages der altid en konkret vurdering af, hvad der skal med i undersøgelsen, og hvad der skal udelades. Afgrænsningen drøftes med og valideres af den lovensvarlige og den kommunale vidensperson i forundersøgelsesfasen.

Konsekvenser for det kommunale selvstyre

Konsekvenser for det kommunale selvstyre forstås som kommunernes muligheder for at prioritere og tilrettelægge den kommunale administration og service (s.8 i KREVI's VAKKS-manual). Selvstyremæssige konsekvenser kan fx være:

- *Krav til kommunernes politiske eller administrative organisering:* F.eks. oprettelse af særlige administrative enheder, forankring af indsatser i særlige udvalg.
- *Tilrettelæggelse af beslutningsprocesser:* F.eks. inddragelse af råd.
- *Krav om specifikke kompetencer:* F.eks. krav om særlig uddannelse af medarbejdere.
- *Budgetsystemets indretning:* F.eks. ændringer i bevillingsniveauet.
- *Skat-service forholdet:* F.eks. tildeling af bestemte rettigheder og valgmuligheder til borgerne.
- *Binding af arbejdsprocesser:* F.eks. procesregulering.

Regelforenklingsforslag

Et vigtigt formål med VAKKS-undersøgelserne er at afdække, analysere og formidle forslag, der kan reducere den undersøgte regelændrings administrative byrder og selvstyremæssige konsekvenser (s. 8 i KREVI's VAKKS-manual).

Regelforenklingsforslagene vedrører altså for det første kommunernes forslag til, hvor der mest effektivt kan sættes ind for at reducere de administrative omkostninger. Det kan dreje sig om både forslag til at ændre selve lovreguleringens tekst og bemærkningerne, og forslag til andre initiativer, der kan lette kommunernes administration (fx udarbejdelse af faste skabeloner, databaser o.l.). Vurderingen af forslagene baseres blandt andet på undersøgelses resultater, der viser den administrative belastning ved de forskellige dele af loven.

For det andet kan regelforenklingsforslagene vedrøre kommunernes forslag til, hvordan regelændringen kan udformes, så begrænsninger af det kommunale selvstyre mindskes.

Undersøgelsen tilrettelægges således, at alle kommuner får lejlighed til at kommentere alle regelforenklingsforslag for at undersøge, hvor bred opbakningen til forenklingens forslag er. Når det er muligt, udarbejder KREVI – sammen med kommunerne – et skøn over, hvilke ressourcemæssige konsekvenser de enkelte regelforenklingsforslag vil have.

Opskrivning til landstal

En VAKKS-undersøgelse består af interviews med seks ud af 98 kommuner. Undersøgelsens resultater i form af den administrative belastning eller besparelse ved den nye regelændring afrapporteres ved at opskrive resultaterne af dataindsamlingen i de seks kommuner til et samlet landsestimat.

Populationen for opskrivning af de administrative omstillingsomkostninger og driftskonsekvenser er som udgangspunkt landets 98 kommuner. Landsestimatet udregnes som hovedregel ved at gange det gennemsnitlige tidsforbrug for kommunerne med antal kommuner. I nogle tilfælde vil det være muligt at opskrive ved hjælp af mere detaljerede populationer end antallet af kommuner, fx antallet af sager, skoler eller medarbejdere.

Det bør pointeres, at VAKKS-undersøgelsen ikke er en statistisk metode, men en case-baseret metode, der ved hjælp af kvalitative og kvantitative teknikker genererer overordnede estimater for en lovregulerings administrative konsekvenser i kommunerne.

Trods datavalidering er landsestimatet forbundet med usikkerhed, da de enkelte kommuners tidsestimater ikke er eksakte tal men estimater for fremtidigt tidsforbrug, og da det ikke kan endelig dokumenteres, at de udvalgte kommuner er normalt effektive, sådan som det er forudsat i opskrivningen. I det følgende uddybes begreberne datavalidering og normalt effektiv kommune.

Segmentering

Segmentering vil sige, at landets kommuner før udvælgelsen opdeles i segmenter på baggrund af indbyggertal eller andre karakteristika, som antages at have betydning for omfanget af kommunernes administrative arbejde som følge af lovreguleringen. Segmenteringskriterierne drøftes med den lovensvarlige og den kommunale vidensperson. Der kan være flere forskellige relevante segmenteringskriterier, men det er det kriterium, der forventes at have størst betydning, der skal anvendes. Det skal dog bemærkes, at det ikke altid er muligt at finde segmenteringsdata for relevante kriterier.

Indbyggertal er et meget brugt segmenteringskriterium i VAKKS-undersøgelser, både pga. datas tilgængelighed og betydningen af kommunens størrelse for den administrative kapacitet. Når indbyggertal anvendes, inddeles kommunerne som udgangspunkt i seks lige store grupper efter indbyggertal. Der vælges en kommune i hvert segment. Hvert segment indeholder 16-17 kommuner, hvilket sikrer, at flest mulige forskellige kommuner kan indgå i VAKKS-undersøgelser. De seks udvalgte kommuner repræsenterer det enkelte segment. Da der kun udvælges én kommune fra hvert segment, er det i en VAKKS-undersøgelse ikke muligt at sige noget om administrative konsekvenser for den enkelte gruppe. Anvendes andre segmenteringskriterier opdeles kommunerne ligeledes i seks segmenter, idet omfang det giver mening i den konkrete undersøgelse. Udover segmenteringskriterierne vil kommunerne også ofte være udvalgt med en vis geografisk spredning.

Normalt effektive kommuner

For at sikre en meningsfuld opskrivning til landsestimat bør en VAKKS-undersøgelse kun inkludere "normalt effektive" kommuner. At være normalt effektiv indebærer flere ting. For det *første* skal kommunen være normal i forhold til, hvordan den generelt håndterer sine administrative opgaver, dvs. kommunens arbejdsgange mv. skal altså hverken være særligt effektive eller det modsatte. For det *andet* skal kommunen hverken være "frontløber" eller "fodslæber" på det område, lovgivningen vedrører. Det handler så at sige om kommunens "baseline" på området, dvs. kommunens udgangspunkt for at implementere lovgivningen. Kommunen må således ikke være væsentligt meget "foran" eller "bagud" i forhold til de øvrige kommuners praksis på området. Det sidste er relevant for, at KREVI med rimelighed kan vurdere tidsforbruget til lovgivningens *nye* aktiviteter.

Der findes ikke en fast skabelon for, hvilke karakteristika der kendetegner en normalt effektiv kommune. "Normalt effektiv" er således i praksis et udtryk for den forventede gennemsnitlige kommunale praksis i det hele taget eller inden for det enkelte kommunesegment. Derfor foretages i hver enkelt VAKKS-undersøgelse en konkret vurdering af, om nogle kommuner skal undgås som datagrundlag, fordi de ikke vurderes at være normalt effektive på området. Det sker i samarbejde med den lovansvarlige og den kommunale vidensperson som et led i forundersøgelsen. Sammen med den lovansvarlige og den kommunale vidensperson afdækkes også de nye aktiviteter sammenhæng med beslægtet, gældende lovgivning. I den sammenhæng drøftes det, hvilke nye aktiviteter der følger af lovgivningen, og hvilke aktiviteter der falder bort.

Validering af estimater

Inden kommunernes vurderinger af regelændringens administrative konsekvenser opskrives til et landsestimat, sammenlignes og valideres resultaterne. Opskrivningen baseres på en kritisk vurdering af data, der bl.a. tager stilling til, om estimaterne er velargumenterede og dækker aktiviteter, der udspringer af lovgivningens obligatoriske krav (s.12 i KREVI's VAKKS-manual).

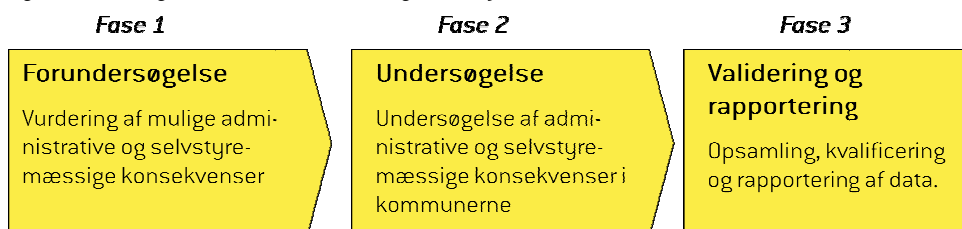
Den kritiske vurdering og validering af data foregår i to trin. For det første bliver der under interviewet stillet uddybende spørgsmål til begrundelserne for de oplyste tal. Særligt er der stor opmærksomhed på at få respondenterne til at beskrive, hvorfor de nye bestemmelser medfører aktiviteter, der ikke var inkluderet i gældende lovgivning, og herefter begrunde tidsestimatet. For det andet bliver tallene, efter interviewrunden, gennemgået, valideret og diskuteret med kommunerne, og der bliver spurgt specifikt ind til tidsestimaterne i de tilfælde, hvor svarene afviger væsentligt fra de øvrige kommuners svar.

I særlige tilfælde kan der efter valideringsfasen være så stor variation i estimaterne, at der er anledning til yderligere overvejelser. Det kan være tilfælde, hvor en kommune ikke kan begrunde tidsestimater, der ligger uden for normalen for de andre deltagerkommuner. Eller det kan være tilfælde, hvor der er grund til at tro, at velbegrundede men unormale tilstande alene gælder i den ene deltagerkommune og ikke giver et retvisende billede af aktivitetsniveauet for en normal kommune i det pågældende segment. Hvis variationen kun drejer sig om en enkelt aktivitet, kan der blive tale om at udføre en følsomhedsanalyse i form af supplerende estimatberegninger, eller der kan være behov for at foretage en vægtning af afvigende estimater. Sidstnævnte vil være tilfældet, hvis det vurderes, at en kommunes estimater kun er dækkende for en mindre del af kommunerne.

3.3 Faserne i en VAKKS-undersøgelse

Fremgangsmåden i VAKKS-undersøgelser følger tre faser: forundersøgelse, undersøgelse, samt validering og rapportering. Figur 1 giver et overblik over undersøgelsesprocessen.

Figur 1. Oversigt over VAKKS-undersøgelsens faser

Nedenfor følger en gennemgang af de tre faser i undersøgelsesprocessen.

Fase 1 - forundersøgelse

Forundersøgelserfasen har til formål at identificere de elementer i lovforslaget, der forventes at få administrative og selvstyremæssige konsekvenser for kommunerne, samt at få et indledningsvist overblik over, hvor administrativt belastende/besparende lovforslaget forventes at blive for kommunerne. Fasen skal også klargøre en række af de metodiske forhold og afgrænsninger, som er forudsætninger for VAKKS-undersøgelser.

KREVI gennemlæser indledningsvist lovforslaget med de tilhørende bemærkninger og sammenholder dette med relevante, gældende love og bekendtgørelser. Det lovansvarlige ministerium har på forhånd udarbejdet en liste over relevant beslægtet lovgivning. På denne baggrund udarbejder KREVI en oversigt over mulige administrative og selvstyremæssige konsekvenser ved de dele af loven, som kommunerne er forpligtet til at gennemføre.

Konsekvensoversigten danner udgangspunkt for et interview med den lovansvarlige i det ansvarlige ministerium. Hensigten med interviewet er dels at få en vurdering af oversigten, dels at drøfte forventningerne til kommunernes ressourceforbrug. Endelig skal sammenhængen med beslægtet lovgivning også beskrives. Interviewet med det lovansvarlige ministerium er med til at kvalificere og præcisere konsekvensoversigten og giver et indblik i de tanker og hensigter, ministeriet har med lovforslaget.

I forundersøgelserfasen interviewer KREVI også kommunale videnspersoner. Det er KL's kontaktperson, der udpeger den kommunale vidensperson. Interviewet tager udgangspunkt i samme oversigt over administrative og selvstyremæssige konsekvenser, som anvendt i interviewet med det lovansvarlige ministerium. Hensigten med interviewet er også at få en vurdering af oversigten, samt en foreløbig vurdering af omfanget af administrative og selvstyremæssige konsekvenser i kommunerne. Interviewet med den kommunale vidensperson medvirker til at kvalificere og præcisere oversigten over mulige konsekvenser ved lovforslaget.

Endvidere skal der i denne fase i samarbejde med det lovansvarlige ministerium og KL afklares, hvordan undersøgelsen konkret skal tilrettelægges. Det gælder følgende områder:

- *Segmenteringskriterier.* Afklaring af hvilke forhold, der kan siges at være mest "omkostningsdrivende" i forhold til administrative konsekvenser, herunder identifikation af data til brug for segmentering (ofte befolkningstal).
- *Udvælgelse af kommuner.* Sikring af, at de valgte kommuner med rimelighed kan forventes at være normalt effektive.

Ovennævnte drøftes telefonisk med den lovansvarlige og den kommunale vidensperson før interviewene for at sikre tilstrækkelig tid til at lave interviewaftaler i kommunerne.

Resultatet af fase 1 er altså en revideret og tilpasset konsekvensoversigt, som viser selvstyremæssige konsekvenser og de konkrete aktiviteter, som kommunerne forventes at sætte i gang for at implementere og efterleve lovforslaget. På baggrund af konsekvensoversigten udarbejder KREVI en interviewguide til de efterfølgende kommuneinterviews.

Fase 2 - undersøgelse

I undersøgelsesfasen foretages en konkret undersøgelse af seks kommuners forventninger til, hvor mange administrative ressourcer, der vil kræves eller frigøres ved at implementere den nye lovgivning, samt deres vurdering af de selvstyremæssige konsekvenser.

Forud for interviewene sendes interviewguide, konsekvensoversigt, lovforslag og en kort beskrivelse af lovforslaget (lovforklaring) til de deltagende kommuner. Vurderingen af de administrative omkostninger i forbindelse med omstilling og drift skal holdes op imod de omkostninger, der er forbundet med eksisterende regler. Interviewpersonerne bliver derfor

løbende bedt om at forholde sig til nettobetragtninger af de nye aktiviteter i forhold til det aktivitetsniveau, der er forudsat i den gældende lovgivning. Desuden indhentes kommunernes vurdering af konsekvenserne for det kommunale selvstyre ved det nye lovforslag.

I forbindelse med gennemgangen af lovforslagets enkelte dele lægges der vægt på at drøfte forslag til regelforenklinger og initiativer, der kan reducere de administrative byrder eller selvstyremæssige begrænsninger ved lovforslaget.

Fase 3 – validering og rapportering

Formålet med VAKKS-undersøgelsens tredje fase er at validere kommunernes estimater over administrative konsekvenser og systematisk følge op på forslag til regelforenklinger. Derfor bliver alle de interviewede kommuner kontaktet efter interviewene.

Formålet med den efterfølgende dialog med kommunerne er tredelt. For det *første* er der typisk forhold, der ikke kan endeligt afklares under interviewet, som der skal følges op på. For det *andet*, bliver den enkelte kommunes skønnede tidsforbrug sammenholdt med andre kommuners, og kommunerne får mulighed for at genoverveje og kvalificere de skøn, de har foretaget i interviewet. KREVI er her særligt opmærksom på at drøfte og spørge ind til de tidsestimater, der afviger væsentligt fra det generelle niveau. For det *tredje* bliver alle kommuner præsenteret for alle regelforenklingsforslag og får mulighed for at kommentere dem og erklære sig enig eller uenig i dem samt at komme med bud på, hvor store besparelser regelforenklingsforslagene vil medføre. Typisk er KREVI i valideringsfasen i kontakt med de enkelte kommuner adskillige gange via mail og telefon.

VAKKS-undersøgelsen afsluttes med en rapport, der sendes til kommentering hos KL, Finansministeriet og det lovansvarlige ministerium.

4 LOVFORSLAGETS INDHOLD

Lovforslaget om Barnets Reform gennemgås i det følgende med fokus på forslagens betydning for kommunernes administration og selvstyre.

4.1 Lovens baggrund

I satspuljeaftalen for 2010 blev der indgået en politisk aftale om Barnets Reform, som bl.a. udmøntes i dette lovforslag. En række af forslagene indgår desuden i regeringens plan for afbureaukratisering.

4.2 Hvilke dele af loven er med i VAKKS-undersøgelsen?

Grundet undersøgelsens tidsramme og lovforslagets omfang, er det kun udvalgte dele af Barnets Reform, som indgår i VAKKS-undersøgelsen. Der er fire typer af lovændringer, som ikke indgår i analysen af reformens *administrative* konsekvenser. Disse fire lovændringer er bestemmelser, som:

- *Har et afbureaukratiserende sigte*
Alle de bestemmelser, hvor der i lovens bemærkninger er henvist til regeringens afbureaukratiseringsplan er ikke medtaget i undersøgelsen. KREVI har således ikke foretaget en vurdering af de enkelte bestemmelser og deres konsekvenser. Bestemmelserne er fravalgt, da der i forarbejdet til regeringens afbureaukratiseringsplan allerede er gennemført et stort arbejde med at vurdere omfanget af de administrative aktiviteter. Da en afgræsning af undersøgelsen har været nødvendig, har vi derfor valgt at prioritere nye tiltag i loven, hvis administrative konsekvenser ikke tidligere har været undersøgt.
- *Er "Kan-bestemmelser"*
Dette følger af VAKKS-metoden, da der alene skal ses på minimumsimplementering og -efterlevelse af lovgivningen. Selvom det naturligvis forudsættes, at også lovændringer, som er "kan-bestemmelser", vil ændre kommunernes praksis, kan der tænkes at være stor forskel på, hvordan kommunerne agerer, og det vil være vanskeligt at fastsætte præcis, hvad minimumsimplementering og -efterlevelse indebærer.
- *Præciserer eller tydeliggør gældende lovgivning*
Disse bestemmelser er fravalgt, da det er vanskeligt at definere og estimere, hvilke nye aktiviteter de indebærer. Da der er tale om en tydeliggørelse af eksisterende lovgivning, kan der argumenteres for, at kommunerne allerede bør efterleve bestemmelserne, og at der derfor ikke er nogle administrative konsekvenser som følge af disse lovændringer. Modsat kan der argumenteres for, at når man vælger at foretage præciseringer, så må der være fundet et behov herfor.
- *Vedrører aktører uden for forvaltningen*
Disse bestemmelser er fravalgt, da en vurdering af deres konsekvenser vil betyde, at interviewpersonerne skal give estimater på, hvordan andre aktører vil agere under nye regler, for at kunne estimere deres eget ændrede tidsforbrug. Dette vurderes at være forbundet med store usikkerheder, og estimaterne for disse aktiviteter er derfor fravalgt til fordel for de øvrige dele af reformen.

For så vidt angår undersøgelsen af lovforslagets *selvstyremæssige* konsekvenser har vi primært fravalgt bestemmelser, der har potentiale for at udvide det kommunale selvstyre til fordel for bestemmelser, der potentielt kan begrænse selvstyret. Da det har været nødven-

digte at begrænse undersøgelsens omfang, har vi vurderet, at dette fokus har været mest interessant, fordi vi derigennem har haft mulighed for evt. at komme med regelforenklingsforslag, der kan reducere begrænsningerne. Vi har derfor fravalgt bestemmelser der:

- *Har et afbureaukratiserende sigte*
I forhold til selvstyremæssige konsekvenser af disse bestemmelser, må de i altovervejende grad forventes at gå i retning af en udvidelse af det kommunale selvstyre.
- *Er "kan-bestemmelser"*
Disse bestemmelser begrænser ikke det kommunale selvstyre, men kan tværtimod udvide kommunernes handlemuligheder.
- *Præciserer eller tydeliggør gældende lovgivning*
Disse bestemmelser er fravalgt, da det er vanskeligt at definere i hvilket omfang, der er tale om ændringer i forhold til eksisterende lovgivning (jf. s. 13).

I modsætning til analysen af de administrative konsekvenser af reformen, indeholder analysen af reformens selvstyremæssige konsekvenser altså også bestemmelser, der vedrører aktører uden for forvaltningen.

4.3 Præsentation af lovforslaget

Nedenstående præsentation af lovforslaget gengiver udelukkende de dele af loven, der indgår i VAKKS-undersøgelsen. For en nærmere redegørelse for, hvilke bestemmelser der indgår og ikke indgår i VAKKS-analysen, se bilag 3, 4 og 5.

4.3.1 Bestemmelser der indgår i analysen af *administrative* konsekvenser

Regler for plejefamilier

Fortrinsvis anbringelse i plejefamilier

Kommunen skal fremover vælge en plejefamilie som anbringelsessted, hvis det er hensigtsmæssigt under hensynstagen til barnets/den unges behov.

Plejefamilier får ret og pligt til efteruddannelse og supervision

Udover det lovpligtige kursus i at være plejefamilie får plejefamilier ret til minimum to årlige kurser af mindst to dages varighed. Der stilles desuden krav om, at det lovpligtige kursus for plejefamilier så vidt muligt skal være gennemført inden anbringelsen af barnet eller den unge i plejefamilien.

Indførelse af en ny type plejefamilie

Der indføres en ny type plejefamilier kaldet "kommunale plejefamilier". Begrebet dækker over plejefamilier, som skal anvendes i anbringelser af børn og unge, som kræver flere ressourcer og kompetencer af plejefamilien, end hvad der almindeligvis kræves. Disse plejefamilier skal derfor have mere supervision og efteruddannelse end de øvrige plejefamilier. Familier, der kan godkendes som kommunale plejefamilier, vil typisk have en aftale om hel eller betydelig erhvervsbegrænsning. Plejefamilien kan enten ansættes af kommunen eller indgå aftale med kommunen. Den kommune, der indgår plejeaftale med plejefamilien, er forpligtet til at sikre sig, at plejefamilien har ordentlige arbejdsvilkår.

Regler for samvær og netværk

Barnet gives ret til samvær med både forældrene og det bredere netværk

Barnet/den unge skal have ret til samvær med forældre, søskende, bedsteforældre og øvrige familie og netværk. Afgørelsen om kontaktens omfang m.v. skal med det nye forslag alene tage udgangspunkt i det enkelte barns eller den unges konkrete situation og behov, og ikke i forældrenes ret til samvær.

Anbragte børn og unges kontakt til det øvrige netværk skal styrkes

Kommunen skal så vidt muligt anbringe barnet eller den unge på samme anbringelsessted som evt. andre søskende, der er anbragt uden for hjemmet, med mindre barnets eller den unges behov eller andre væsentlige forhold taler imod.

Støtteperson til anbragte børn og unge

Kommunen skal hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i familien eller netværket, der kan støtte barnet eller den unge under anbringelsen. Kommunen skal tage kontakt til den mulige støtteperson, vurdere dennes egnethed og vurdere, om der skal ydes økonomisk støtte til transport og telefon til vedkommende. Hvis ikke der kan findes en støtteperson, skal kommunen vurdere, om barnet skal tilbydes en kontaktperson efter de gældende regler.

Der skal træffes afgørelse om støtte til forældrene

Kommunen skal træffe en afgørelse om støtte til forældre under anbringelse af et barn eller en ung. Hvis der træffes afgørelse om støtte, skal der udarbejdes en plan for støtten.

Anbringelsessteder skal høres

Kommunerne forpligtes til at høre anbringelsesstederne i tre typer af afgørelser vedrørende anbragte børn: afgørelser om samvær, afgørelser om hjemgivelse og afgørelser om skift af anbringelsessted. Forud for disse afgørelser skal kommunen høre anbringelsesstedet og tillægge deres udsagn vægt i afgørelses-grundlaget. I særlige tilfælde (f.eks. akutte sager) kan høringen ske efter afgørelsen træffes. Der er ingen formkrav til høringen, dvs. den kan være telefonisk, skriftlig eller et møde.

Fokus på overgang til voksenlivet

Skift i handlekommune ved det fyldte 18. år

Hvis en ung skifter kommune, når han/hun fylder 18 år, skal den hidtidige opholdskommune oversende den unges reviderede handleplan jf. § 68, stk. 12, til den nye opholdskommune forud for skiftet, dvs. forud for den unges 18. års fødselsdag. Endvidere er der krav om, at den nye opholdskommune inden 30 dage efter modtagelsen af handleplanen træffer afgørelse om, hvorvidt den unge har behov for efterværn, og i givet fald hvilke foranstaltninger der skal iværksættes, og udarbejder en ny handleplan.

Krav om mål for voksenlivet i handleplaner for unge på 15 år eller derover

Handleplaner for unge på 15 år eller derover skal opstille konkrete mål i forhold til den unges overgang til voksenlivet.²

Ret til kontaktperson for unge, der har været anbragt uden samtykke

Retten til en kontaktperson for tvangsanbragte gives frem til det fyldte 23. år. I de perioder, hvor den unge i øvrigt tilbydes anbringelse som led i efterværnet, bortfalder retten til en kontaktperson.

Krav om hyppigere personrettet tilsyn og revidering af handleplan

Kommunerne skal følge op på barnets handleplan mindst to gange om året (mod nu en gang årligt). Ved revision af handleplanen skal det overvejes, om andre emner end de hidtil beskrevne kan være relevante. Som led i opfølgningen skal der for anbragte børns vedkommende gennemføres en samtale med barnet på anbringelsesstedet i forbindelse med tilsynsbesøg. Fremover skal der altså foretages mindst to årlige personrettede tilsynsbesøg.

---

² I den version af lovforslaget, som ligger til grund for VAKKS-analysen, fremgik det af lovforslaget og de specielle bemærkninger, at bestemmelse nr. 67 om mål for voksenlivet gjaldt 15+årige, mens det af de almindelige bestemmelser fremgik, at bestemmelsen gjaldt 16+årige. Undersøgelsen er baseret på, at bestemmelsen gjaldt 15+årige.

Krav om mindst ét uanmeldt driftsorienteret tilsyn om året

Kommunerne skal efter gældende lovgivning føre driftsorienteret tilsyn med tilbud efter serviceloven, men det er i dag ikke fastlagt, hvordan og hvor ofte kommunen skal føre tilsyn. Fremover er der pligt til at føre mindst ét uanmeldt tilsyn om året.

4.3.2 Bestemmelser, der kun indgår i analysen af *selvstyremæssige* konsekvenser

Udvidet klageadgang

Udvidede klagerettigheder for 12+årige

Klagerettigheder udvides, så de 12 til 15-årige nu får adgang til at klage over typer af afgørelser, som kun de over 15-årige efter gældende regler kan klage over. Både 12 til 15-årige og over 15-årige får som noget nyt adgang til at klage over foranstaltninger efter § 52, stk. 3, herunder anbringelse uden for hjemmet, valg af anbringelsessted, ændret anbringelsessted, behandling, uddannelse, samvær med personer fra netværket m.v. og over afgørelser om hjemgivelse.

Klageadgangen nedsættes fra 15 til 12 år – den unge skal tilbydes gratis advokatbistand under en klagesag og skal gøres bekendt med retten til aktindsigt og retten til at udtale sig, inden afgørelsen træffes.

Klagerettigheder til plejefamilier og opholdssteder

Plejefamilier og opholdssteder, som ønsker at klage over kommunernes afgørelser om godkendelse, får mulighed for at klage til de sociale nævn.

Udvidelse af Ankestyrelsens egendriftskompetence

Ankestyrelsens egendriftskompetence udvides, så styrelsen kan behandle alle forhold i en sag om særlige støtte til et barn eller ung, hvor en kommune ikke har foretaget det fornødne eller taget tilstrækkeligt hensyn til barnets/den unges bedste. Kompetencen udvides til også at gå ind i sager om samvær og kontakt med forældrene, forældre- og ungepålæg, efterværn, afgørelser om forhold under anbringelsen, og sager, hvor der ikke er truffet afgørelse om hjemgivelse og valg af anbringelsessted.

Ændret sammensætning af børn og unge-udvalget

Fremover skal der indgå en ekstra børnesagkyndig (pædagogisk-psykologisk sagkyndig) i udvalget i stedet for et byrådsmedlem.

5 KONKRET UNDERSØGELSESDSIGN

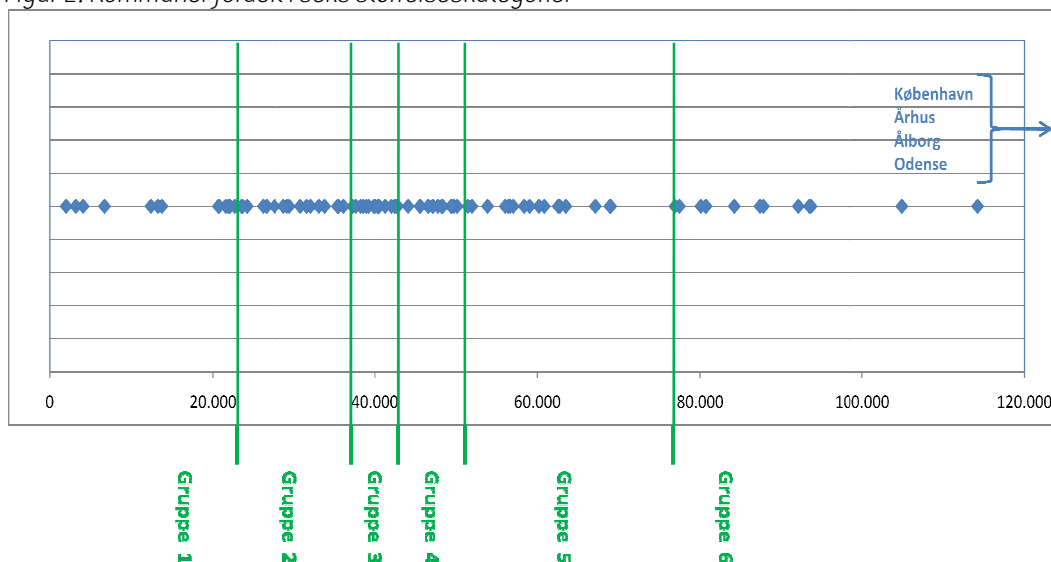
5.1 Udvælgelse af kommuner

En VAKKS-undersøgelse består af interviews med seks kommuner. Et centralt formål med udvælgelsen af interviewkommuner er, at analysens estimater meningsfuldt kan opskrives til estimater på landsplan. Det indebærer, at kommunerne skal segmenteres i et antal grupper på baggrund af forhold, som de administrative konsekvenser pr. kommune må antages at samvariere med.

For at sikre så valide estimater som muligt, vil vi gerne undgå kommuner, der er atypiske i forhold til det generelle billede på landsplan. Derfor har vi for alle kommuner undersøgt, hvor stor en andel af kommunens 0-22-årige, der er anbragt udenfor hjemmet. Vi har derefter frasorteret de kommuner, som lå i øverste og nederste kvartil, og som dermed lå noget fra "normalspektret".

Ud af de resterende kommuner har vi valgt seks kommuner i hver sin størrelseskategori (målt i antal indbyggere) jf. figur 2 nedenfor.

Figur 2: Kommuner fordelt i seks størrelseskategorier

Kommunestørrelse vælges som det andet segmenteringskriterium, da kommunestørrelse forventes at have betydning for kommunernes generelle administrative kapacitet. Derudover er der i hovedtræk sammenhæng mellem antal anbringelsessager og kommunestørrelse, og med inddragelsen af det første segmenteringskriterium har vi sikret, at der i de udvalgte kommuner ikke er en atypisk frekvens af anbringelsessager pr. 0-22-årig. De to kriterier forventes derfor tilsammen at bidrage til den bedst mulige udvælgelse af kommuner i forhold til at opskrive estimater til landsplan.

I rapportens bilag 1 er alle landets kommuner sorteret efter indbyggertal. I bilag 2 er alle kommuner sorteret efter, hvor stor en andel af kommunens 0-22-årige, der er anbragt uden for hjemmet.

I udvælgelsen af kommuner har vi desuden tilstræbt en vis geografisk spredning af kommunerne. Konkret valgte vi følgende kommuner:

Tabel 1. De undersøgte kommuner i hvert segment

	1. segment	2. segment	3. segment	4. segment	5. segment	6. segment
Kommune Indbyggertal/ Procentdel af 0-22-årige, der er anbragt	Randers 94.221/ 0,98	Frederikshavn 62.525/ 1,09	Ballerup 47.398/ 1,06	Assens 42.128/ 0,92	Sorø 29.458/ 1,10	Morsø 22.098/ 1,21

Hverken KL eller Indenrigs- eller socialministeriet kendte til, at de seks valgte kommuner normalvist enten over- eller underimplementerer gældende lovgivning på området.

Da en væsentlig del af lovforslaget vedrører aktiviteter i forhold til plejefamilieområdet, kan der argumenteres for, at også antal plejefamilier eller andelen af anbragte børn, der placeres i plejefamilier, skulle have været et segmenteringskriterium i udvælgelsen af kommuner. Det har imidlertid ikke været muligt at finde kommuneopdelte data for antallet af plejefamilier. Danmarks Statistik har data for, hvor stor en andel af anbragte børn og unge i 2007, der er anbragt i plejefamilier, både for den enkelte kommune og på landsbasis, men disse data er desværre ikke retvisende, da der er sket et skift i opgørelsesmetode, hvorfor tallene udgør en blanding af anbragte opgjort på hhv. handlekommune og bopælskommune.

Da vi er opmærksomme på, at kommunernes vurderinger af de administrative konsekvenser vedrørende ændringer på plejefamilieområdet formentlig vil afhænge af kommunens nuværende brug af plejefamilier, har vi i interviewene spurgt de udvalgte kommuner, hvor stor en del af kommunens anbragte børn og unge, der er anbragt i plejefamilier.

Andelen af børn og unge, som er anbragt i plejefamilier, varierer mellem 41 og 54 procent i de seks interviewkommuner, og der er således en vis forskel på de seks kommuner, hvilket også afspejler sig i kommunernes estimater (se afsnit 6.1.1 og 6.2.1). Dette underbygger, at andelen af anbragte børn, der er anbragt i plejefamilier, er en afgørende omkostningsdriver, hvad angår lovændringerne på plejefamilieområdet.

Eftersom vi ikke har vished for, at de seks interviewkommuner nogenlunde afspejler det generelle billede på landsplan for så vidt angår brugen af plejefamilier, er der for estimater vedrørende bestemmelser på plejefamilieområdet således en vis usikkerhed i opskrivningen til landstal.

5.2 Afvikling af kommuneinterviews

KREVI's indgang til kommunerne var direktøren for børn og unge-området. Derfra blev vi i de fleste tilfælde sendt videre en børn og familie-chef, en afdelingsleder for familieafdelingen eller lignende. Typisk deltog denne leder sammen med en medarbejder i interviewet. I to af kommunerne var det dog alene funktions-/afdelingsledere, der deltog, men lederne var stadig meget tæt på praksis. I en af kommunerne deltog også direktøren for området, hvilket ikke påvirkede interviewet.

Overordnet set oplevede KREVI ikke tegn på strategiske besvarelser hos kommunerne, tværtimod afviste flere kommuner at skulle bruge tid på nogle af de aktiviteter, som KREVI på forhånd havde formuleret som mulige konsekvenser af lovforslaget. Interviewpersonernes forklaringer på det estimerede tidsforbrug var generelt velbegrundede. Grundet tidspresset i interviewene har det dog nogle gange været nødvendigt at angive et samlet estimat for flere aktiviteter, hvorfor interviewene ikke har haft samme detaljeringniveau som i tidligere VAKKS-undersøgelser.

En enkelt af kommunerne skiller sig ud, idet dens angivne tidsestimater i flere tilfælde ligger noget højere end de øvrige kommuners. Det behøver dog ikke være ensbetydende med, at der er tale om strategiske besvarelser. Det vurderes, at de højere estimater til dels skyldes, at kommunen generelt har en mere vidtgående tolkning af, hvad lovforslagets ændringer indebærer, end det er tilfældet i de øvrige kommuner. For de estimater, der vedrører opprioritering af plejefamilieområdet, må det desuden forventes, at kommunens estimater ligger højere end de øvrige kommuners, fordi bestemmelsen om opprioritering af plejefamilier som anbringelsesvalg er i direkte modsætning til kommunens hidtidige praksis, hvilket ikke er tilfældet i de øvrige kommuner.

I de tilfælde, hvor en kommunes estimater skiller sig markant ud fra de øvrige kommuner, og hvor det er usikkert, om variationen er dækkende for det generelle billede på landsplan, har vi foretaget en korrigeret beregning, hvori kommunens estimater ikke indgår.

5.3 Opskrivning til landstal

I en VAKKS-undersøgelse opskrives resultaterne af dataindsamlingen i de seks kommuner til et samlet landsestimat. Populationen for opskrivning af de administrative omstillingsomkostninger og driftskonsekvenser er landets 98 kommuner. Landsestimatet udregnes således ved at gange det gennemsnitlige tidsforbrug for kommunerne med antal kommuner.

Ved denne VAKKS er der flere bestemmelser, hvor kommunerne har beregnet deres samlede estimat på baggrund af en vurdering af tidsforbruget pr. sag. For disse estimater mener KREVI ikke, at det skal forventes, at tidsestimatet pr. sag er højere for store kommuner end for små kommuner. Undersøgelsen viser da også, at dette ikke er tilfældet – der er således ingen sammenhæng mellem kommunestørrelse og estimatstørrelse, når vi ser på tidsestimater pr. sag.

For at reducere betydningen af tilfældige udsving i én kommune vil vi derfor, når kommunerne har angivet tidsestimater pr. sag, opskrive de sagsafhængige estimater til landstal ved at finde et gennemsnit for administrative konsekvenser pr. sag og herefter gange dette med gennemsnittet af antallet af sager for de seks kommuner, og derefter gange med 98. På den måde bliver det samlede estimat ikke påvirket af, om en kommune med et lidt højere/lavere tidsestimat pr. sag tilfældigvis er en kommune med mange eller få sager.

Vi har valgt at opskrive på baggrund af interviewkommunernes gennemsnitlige sagsantal frem for opgørelser af sagsantal på landsplan, da disse har vist sig ikke at være helt opdaterede sammenlignet med kommunernes egne tal. Derudover er der nogle aktiviteter, som kun vil kræve væsentlig tid i en delmængde af sager, og vi har derfor også behov for kommunernes vurdering af, hvor stor en delmængde, der er tale om.

Denne metode kan benyttes, idet interviewkommunerne er udvalgt fra seks lige store segmenter, der repræsenterer hver deres størrelseskategori, og som ligger inden for "normalspektret", hvad angår frekvensen af anbringelser pr. 0-22-årig i kommunen.

Der opskrives således til landstal på to forskellige måder afhængigt af, om det er muligt at opskrive estimatet pr. sag eller ej. Beregningsformlerne fremgår af figur 3 på næste side.

Figur 3. Formler for opskrivning af undersøgelsens resultater fra kommuneniveau til landsplan

Landstal (på baggrund af sagesestimer): Gennemsnitligt timetal pr. sag for interviewkommunerne * gennemsnitligt sagsantal for interviewkommuner * 98
Landstal (på baggrund af kommuneestimer): Gennemsnitligt antal timer pr. interviewkommuner * 98

I de tilfælde, hvor en kommunes estimer for tidsforbrug pr. sag skiller sig markant ud fra de øvrige kommuner, og hvor det er usikkert, om variationen er dækkende for det generelle billede på landsplan, vil vi foretage en korrigeret beregning, hvori kommunens tidsestimer pr. sag ikke indgår, men hvor kommunens sagsantal stadig indgår.

I de tilfælde, hvor en kommunes ikke-sagsafhængige estimer skiller sig markant ud, og hvor der ligeledes er stor usikkerhed om, hvorvidt variationen er dækkende for det generelle billede på landsplan, foretages også en korrigeret beregning, hvori kommunens estimer ikke indgår. I stedet vil den kommune, der størrelsesmæssigt ligger tættest på den fravalgte kommune, blive vejet med en ekstra gang, da man ved fravalg af en kommune fra eksempelvis det store eller lille segment ellers vil skævvride resultatet.

5.4 Særlige forhold ved denne VAKKS-undersøgelse

En særlig udfordring ved denne VAKKS-undersøgelse har været anvendelsen af VAKKS-metoden på et meget omfangsrigt lovforslag. Til trods for at flere dele af lovforslaget er fravalgt som genstand for analyse, har det stadig været en udfordring at komme omkring de udvalgte dele af reformen med samme detaljeringsgrad og grundighed som vanligt. Således er nogle af estimerne givet på baggrund af en vurdering af de samlede omkostninger ved flere bestemmelser slået sammen, hvilket også vanskeliggør samme detaljeringniveau i valideringsfasen som i hidtidige VAKKS-undersøgelser.

Tidspresset i interviewene har betydet et større behov for validering end sædvanligt, da der var flere opfølgningsspørgsmål end normalt, og det har i valideringsfasen i nogle tilfælde været nødvendigt at prioritere, hvilke besvarelser der var vigtigst at få spurgt ind til. Her har vi prioriteret de besvarelser, hvor der var de væsentligste afvigelser og som vedrørte bestemmelser, hvor der forventedes de største administrative byrder. De opgjorte estimer i analysen er således behæftet med den grad af usikkerhed, som må forventes, når et så omfattende lovforslag skal analyseres inden for den givne tidsramme.

Om estimaternes sikkerhed kan desuden bemærkes, at tidsestimerne for de aktiviteter, som ligger tæt op ad aktiviteter, som kommunerne er vant til at udføre, må forventes at være forholdsvis sikre (fx hyppigere personrettet tilsyn og efterfølgende vurdering af handleplan). Omvendt er der større usikkerhed vedrørende aktiviteter, som er nye for kommunerne (fx støtteperson til barnet/den unge og støtte til forældre).

Eftersom kun dele af reformændringerne indgår i analysen, viste det sig under interviewene, at det ikke var meningsfyldt at spørge ind til kommunernes tidsestimer for at læse, fortolke og informere om de undersøgte dele af lovændringerne, da disse aktiviteter vil foregå samlet for hele lovgivningen. Der mangler således estimer på denne aktivitet, som dog må forventes at være omfattende. Grundet tidspres i interviews og validering er der heller ikke spurgt indgående ind til eventuelle omstillingsomkostninger ved de øvrige bestemmelser, der indgår i analysen. De i analysen opgjorte omstillingskonsekvenser er således ikke udtryk for de samlede omstillingskonsekvenser af de undersøgte bestemmelser i reformen.

Tabel 2 giver et overblik over VAKKS-undersøgelsens genstandsfelt.

Tabel 2: Afgrænsning af VAKKS-undersøgelsens undersøgelsesfelt

VAKKS-undersøgelsen af lovforslaget om Barnets Reform		
	... undersøger:	... undersøger ikke:
<i>Generelt for alle VAKKS-undersøgelser</i>	<ul style="list-style-type: none"> • De forventede administrative konsekvenser for kommunerne. • Konsekvenser for det kommunale selvstyre. • Forslag til regelforenklinger og initiativer, der kan lette de administrative konsekvenser for kommunerne. 	<ul style="list-style-type: none"> • De samlede økonomiske konsekvenser for kommunerne. • Eventuelle langsigtede kvalitetsforbedringer. • Mulige konsekvenser på tilstødende områder. • Kan-bestemmelser.
<i>Specifikt for denne VAKKS-undersøgelse</i>		<ul style="list-style-type: none"> • Bestemmelser med afbureaukratiserende sigte. • Bestemmelser, der præciserer eller tydeliggør gældende lovgivning. • Bestemmelser, der vedrører aktører uden for forvaltningen. • Omstillingsomkostninger ved at læse, fortolke og informere om loven.

6 FORVENTEDE ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

De forventede administrative konsekvenser for kommunerne som følge af lovforslaget om Barnets Reform kan som nævnt opdeles i omstillingsomkostninger og driftskonsekvenser. Omstillingskonsekvenserne dækker den administrative belastning forbundet med implementeringen af lovforslaget, og driftskonsekvenserne er de løbende administrative lettelser eller belastninger, der følger af den nye lov.

6.1 Administrative omstillingskonsekvenser

Tabel 3 sammenfatter resultatet af KREVI's kommuneinterviews, hvad angår estimater for de administrative omstillingsomkostninger ved de undersøgte dele af Barnets Reform.

Opskrivningen til landstal er som nævnt baseret på estimaterne fra de seks kommuner og er forbundet med usikkerhed i det omfang, at der ikke er vished for, om praksis i disse kommuner afspejler billedet på landsplan.

Tabel 3. Administrative omstillingskonsekvenser målt i antal timer

Aktiviteter	Interval	Gennemsnit	Landstal
Læse, fortolke og informere om loven			
Opprioritering af plejefamilieområdet (ny type plejefamilier, kursus- og supervisionsforpligtelse mv.)	50-814	395	38.745

Note: tabellens tal er afrundede.

Tabellen angiver ikke de samlede omstillingsomkostninger for kommuner, som følger af de undersøgte dele af Barnets Reform.

Eftersom kun dele af reformændringerne indgår i analysen, var det ikke meningsfyldt for kommunerne at angive estimater for tidsforbruget til at læse, fortolke og informere om de undersøgte dele af lovændringerne, da disse aktiviteter for en stor gruppe vil foregå samlet for hele lovgivningen. Aktiviteterne er dog medtaget i skemaet for at illustrere, at der på baggrund af kommunernes erfaringer med en tidligere reform på området må forventes omstillingsomkostninger hertil af et ikke uvæsentligt omfang. For alle de forskellige dele af loven skal der således foretages et arbejde med at vurdere og beslutte den konkrete udmøntning i organisationens arbejdsgange, og baseret på tidligere erfaringer forventes det, at alle rådgivere og ledere på området skal deltage i flerdageskurser. Dertil kommer arbejdet med at informere øvrige medarbejdere i kommunen, fx om reglerne for udveksling af oplysninger.

Kommunerne har ikke angivet omstillingsomkostninger ved de øvrige dele af reformen, der her er genstand for undersøgelse, men grundet tidspres i interview og validering er der heller ikke blevet spurgt indgående hertil. Selvom plejefamilieområdet samt fortolkning og formidling af loven må formodes at være de tungeste opgaver i omstillingsfasen, kan der således være et administrativt mertidsforbrug på andre aktiviteter, som ikke er opgjort her.

6.1.1 Opprioritering af plejefamilieområdet

Opprioritering af plejefamilieområdet dækker over flere af lovbestemmelserne (nr. 40, 45, 70 og 71). Tidsestimatet for denne aktivitet dækker derfor over en række aktiviteter, men eftersom de fleste af kommunerne har angivet et samlet estimat for alle aktiviteter, har det ikke været meningsfyldt at angive estimater for de enkelte aktiviteter.

Omstillingsaktiviteter til opprioritering af plejefamilieområdet indebærer for det første en udvidelse af det eksisterende plejefamiliekorps, dvs. en informationsindsats for rekruttering af plejefamilier, indledende afklarende samtaler med interesserede familier samt den videre godkendelsesproces for egnede familier.

For det andet vil der med indførelsen af kommunale plejefamilier være et arbejde med at afklare nye kriterier for, hvilke krav en kommunal plejefamilie skal kunne efterkomme for at opnå godkendelse, og der vil skulle udarbejdes ny skabelon for plejeaftaler, som adresserer familiernes arbejdsforhold.

Kommunerne vil desuden skulle bruge tid på at afklare kriterier for, hvilke børn der fremover vil kunne placeres i kommunale plejefamilier frem for i institution.

Herefter vil der være et arbejde med at vurdere, hvilke af kommunens eksisterende familier der vil være egnede som "kommunale plejefamilier" og/eller rekruttering af nye familier hertil. Godkendelsesprocessen omkring kommunale plejefamilier forventes at blive mere krævende end almindelige godkendelsesprocedurer, da der her vil være tale om mere krævende børn.

Med indførelsen af kommunale plejefamilier kan der desuden blive behov for at rekruttere flere aflastningsfamilier, da de kommunale plejefamilier skal have meget krævende børn og derfor forventes at få brug for aflastning.

For det tredje indebærer opprioritering af plejefamilieområdet at kommunen omstiller sig til at tilbyde kommunens plejefamilier den fornødne uddannelse og supervision. Heri ligger arbejdet med at undersøge, hvilke kursusudbydere og andre uddannelsesmuligheder der tilbydes samt arbejdet med at undersøge, hvordan kommunen mest hensigtsmæssigt organiserer arbejdet – herunder overvejelser om, hvorvidt kommunen selv skal stå for supervisionen, om ydelsen skal købes udefra eller, om der skal etableres et samarbejde med nabokommuner. Ved samarbejde med andre kommuner eller eksterne leverandører er der et arbejde med at fastlægge rammerne for en samarbejdsaftale.

Som det fremgår af tabel 3 er der betydelig forskel i kommunernes tidsestimater for omstilling til opprioritering af plejefamilieområdet.

En lille del af variationen kan tilskrives, at der er tale om kommuner af forskellig størrelse, men derudover er der formentlig to væsentlige årsager til denne variation.

Variationen i estimaterne vurderes for det første at være et resultat af kommunernes nuværende praksis på plejefamilieområdet. Der er således forskel på de seks interviewkommuner i forhold til, hvor stor en andel af en kommunes anbragte børn og unge, der er anbragt i plejefamilie. Kommunerne deler sig i to grupper:

I tre af interviewkommunerne er det 41-44 % af kommunens anbragte børn og unge, som er anbragt i plejefamilie, mens det for de resterende tre kommuner er 50-54 %. Den sidstnævnte gruppe af kommuner, der således er vant til at prioritere anbringelse i plejefamilier, har tidsestimater i intervallet 50-73 timer, mens den første gruppe af kommuner har estimaterne i intervallet 563-814 timer. De angivne tidsestimater til omstillingsomkostninger ved opprioritering af plejefamilieområdet hænger således tæt sammen med den nuværende praksis for anvendelse af plejefamilier.

De tre kommuner, som i dag anbringer 50-54 % af anbragte i plejefamilie, vurderer således, at de på mange punkter allerede opfylder loven ift. prioritering af anbringelser i plejefamilier for de børn, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, mens de tre kommuner, som i dag an-

bringer 41-44 % af deres anbragte i plejefamilie, vurderer, at de for at opfylde loven fremover vil skulle anbringe flere af de mere krævende børn end hidtil i plejefamilier.

De kommuner, der forventer at bruge mange timer i omstillingsfasen, forventer som følge af opprioriteringen af plejefamilieområdet at skulle omorganisere sig. To af kommunerne vil ændre deres organisering, så den i lighed med mange andre kommuner får etableret en enhed med familieplejekonsulenter, som fremover skal varetage alle opgaver vedrørende plejefamilierne, sådan at denne opgave flyttes fra rådgiverne. Den tredje kommune vil etablere en enhed, der skal fokusere på kommunale plejefamilier.

Variationen i kommunernes estimater kan derudover skyldes, at kommunerne i nogle tilfælde har haft vanskeligt ved at afgøre, hvor megen tid der skulle bruges til opstartsaktiviteter, før kommunen ville gå over til drift, hvilket giver en vis usikkerhed i estimaterne.

Det skal bemærkes, at vi ikke har data for, om anbringelsespraksis i de seks udvalgte kommuner svarer til billedet på landsplan. Der er således ikke vished for, at interviewkommunerne på dette område afspejler seks typiske kommuner.

Når estimaterne opskrives til landstal når vi frem til, at kommunerne samlet set vil skulle bruge knap 39.000 timer til at omstille sig til de dele af Barnets Reform, som vedrører opprioritering af plejefamilieområdet, herunder indførelsen af kommunale plejefamilier og indsatsen omkring ekstra uddannelse og supervision. De opgjorte omstillingsomkostninger inkluderer ikke tid til at læse, fortolke og informere om lovgivningen til de relevante personalegrupper samt kursusdeltagelse. Kommunerne har ikke angivet omstillingsomkostninger ved de øvrige dele af reformen, men som nævnt er de heller ikke blevet spurgt indgående herom.

6.2 Administrative driftskonsekvenser

Som nævnt i afsnit 5.3. er der i denne VAKKS-undersøgelse flere bestemmelser, hvor det er fordelagtigt at anvende tidsestimater pr. sag frem for tidsestimater pr. kommune i opskrivningen til landstal. I de følgende afsnit er driftskonsekvenserne af de forskellige lovændringer opskrevet enten pr. sag eller pr. kommune.

Der vil desuden blive foretaget en alternativ beregning i de tilfælde, hvor der er en kommune, som afviger markant fra de øvrige kommuner, og hvor det er usikkert om afvigelsen er udtryk for det generelle billede på landsplan.

Tabel 4 sammenfatter resultaterne af KREVI's kommuneinterviews, hvad angår de forventede administrative driftskonsekvenser af de undersøgte lovændringer i Barnets Reform.

Opskrivningen til landstal er som nævnt baseret på estimaterne fra de seks kommuner. Trods datavalidering og segmentering er opskrivningen til landstal altid forbundet med en vis usikkerhed, da vi ikke har fuldstændig vished for, at de udvalgte kommuner er 'normalt effektive'.

Tabel 4. Administrative driftskonsekvenser målt i antal timer årligt

Aktivitet	Landstal
Opprioritering af plejefamilieområdet	123.700
Ekstra personrettet tilsyn og revidering af handleplaner	169.100
Krav til handleplaner for 15+årige*	53.300
Høringsret til anbringelsessted	35.600
Afgørelse om støtte til forældre	28.600
Mellemkommunalt samarbejde om efterværn**	15.000
Støtteperson til barnet/den unge under anbringelse	33.900
Ændret afvejning af hensyn ved samværsafgørelser	15.400
Tilbyde kontaktperson til tvangsanbragte unge, der fylder 18	500
Mindst ét uanmeldt driftsorienteret tilsyn	0
Samlede driftskonsekvenser ved de undersøgte ændringer	475.200

Note: Tabellens tal er afrundet til hele hundrede. Det samlede tal er beregnet ud fra ikke afrundede tal.

* I den version af lovforslaget, som ligger til grund for VAKKS-analysen, fremgik det, at bestemmelse nr. 67 om mål for voksenlivet, gjaldt 15+årige, mens det af de almindelige bemærkninger fremgik, at bestemmelsen gjaldt 16+årige. Analysen er baseret på, at bestemmelsen gælder 15+årige.

** Bemærk at estimatet skal læses med et vist forbehold jf. afsnit 2.6.2.

6.2.1 Opprioritering af plejefamilieområdet

Som nævnt i foregående afsnit dækker ”opprioritering af plejefamilieområdet” over flere af lovbestemmelserne (nr. 40, 45, 70 og 71). Tidsestimatet for denne aktivitet dækker derfor også over en række aktiviteter, men eftersom de fleste af kommunerne har angivet et samlet estimat for alle aktiviteter, har det ikke været meningsfyldt at angive estimater for de enkelte aktiviteter.

Driftsaktiviteterne til ovennævnte bestemmelser er blandt andet ekstra tid til løbende rekruttering og godkendelse af familier sammenlignet med i dag, da der er tale om et større korpset af plejefamilier, og der forventes en mere krævende godkendelsesproces. Der forventes ligeledes et større behov end i dag for løbende at supplere korpset af aflastningsfamilier, da de kommunale plejefamilier vil få ansvaret for mere krævende børn.

Der forventes desuden et mertidsforbrug i matchningen af barn og familie sammenlignet med den proces, der foretages i dag, når et barn anbringes på institution. Mens institutionerne typisk har beskrevet, hvilken målgruppe institutionens pædagogisk-psykologiske metoder retter sig mod, findes dette ikke tilsvarende for kommende kommunale plejefamilier. For at undgå at skulle omplacere børn, er det ifølge kommunerne derfor nødvendigt at bruge mere tid end i dag på et grundigt udredningsarbejde af familie og barn for at sikre det rigtige match.

Kommunerne forventer desuden at skulle bruge mere tid end i dag på dialog med plejefamilierne, da der kommer flere familier end i dag, og flere familier får mere krævende børn end i

dag. Når de mere plejekrævende børn fremover anbringes i plejefamilier frem for institution, vil de opgaver, der i dag varetages af institutionen, som fx udarbejdelse af skriftligt materiale i forbindelse med tvangssager, fremover skulle udføres af plejefamilien, og der vil derfor også være behov for, at kommunens familieplejekonsulenter hjælper familierne hermed.

Lovkravet om at give plejefamilierne den fornødne supervision og uddannelse fordrer desuden en tæt dialog med plejefamilierne for at afgøre de konkrete uddannelsesbehov. Derudover skal der bruges administrativ tid til at koordinere og planlægge supervisionen og kursusdeltagelsen, hvad enten kommunen vælger selv at afholde uddannelse eller køber ydelsen udefra. I sidstnævnte tilfælde vil der desuden skulle bruges tid på bogholderiopgaver i forbindelse med afregning med kursusudbydere. Selve supervisionen er ikke defineret som en administrativ aktivitet, og derfor indgår tiden til selve supervisionen ikke i tidsestimaterne, ligesom vi heller ikke har opgjort udgifterne til en evt. ekstern udbyder af uddannelse og supervision.

Kommunerne vurderer desuden, at et større plejefamiliekorps vil betyde mere administrativ tid til at udbetale og bogføre vederlag sammenlignet den tid, der bruges i dag, da der fremover skal afregnes med flere små enheder end i dag.

Kommunerne har vurderet, at der vil være et lille mindretidsforbrug som følge af færre institutionsanbringelser. Der skal fortsat koordineres med institutionerne, da der stadig vil være børn, som skal anbringes i institutioner, men det forventes, at der vil være færre børn, der skal koordineres omkring – heraf det lille mindretidsforbrug. Det lille mindretidsforbrug er fratrukket kommunernes estimater for bestemmelsernes administrative konsekvenser – der er således tale om nettoestimater.

Det primære mindretidsforbrug som følge af færre institutionsanbringelser er dog ikke i kommunerne, men ude på institutionerne. Dette mindretidsforbrug kan dog ikke indregnes her, da der er tale om administrativ tid uden for kommunen. Afhængigt af, hvordan der afregnes mellem institutionen og kommunen, vil der derimod kunne blive tale om økonomiske besparelser på dette punkt. Økonomiske konsekvenser er imidlertid ikke genstand for undersøgelse i en VAKKS-analyse.

En enkelt kommune forventer at spare lidt tid på fremover at prioritere, at søskende anbringes sammen, da dette ikke har været praksis hidtil i kommunen. For de øvrige kommuner er denne lovændring i tråd med eksisterende praksis, og de vurderer derfor ingen administrative besparelser her.

Der er stor forskel på de interviewede kommuners estimater for, hvor tidskrævende disse aktiviteter forventes at være. Estimaterne ligger således i intervallet 75-3.228 timer årligt.

En del af variationen skyldes for det første, at der tale om kommuner af forskellig størrelse. Jo større kommune, jo flere anbringelser, og jo flere timer må det forventes at kræve at øge plejefamiliekorpset med en tilstrækkelig volumen. Ligeledes skal der bruges mere tid på dialog med og administrativ bistand til familierne samt planlægning af supervision og uddannelse for hver familie.

For det andet kan variationen forklares med forskelle i kommunernes nuværende praksis. Som nævnt i afsnit 6.1.1. er der stor forskel på, hvor stor en andel af kommunens anbragte børn og unge, der er anbragt hos en plejefamilie. De kommuner, som i dag har en mindre andel af deres anbragte børn i plejefamilie, forventer således betydeligt flere omkostninger til opprioritering af plejefamilieområdet, end de kommuner, der har en større andel af deres anbragte børn i plejefamilie, idet sidstnævnte kommuner vurderer, at de på flere punkter allerede opfylder loven i forhold til at prioritere anbringelse i plejefamilie – også for de mere krævende børn.

Hvis vi sammenholder kommunernes estimater med kommunens størrelse (antal anbringelser) og kommunens anbringelsespraksis indtil nu, er der imidlertid én af kommunerne, hvis estimat skiller sig markant ud, når vi sammenholder estimatet med de øvrige kommuners.

Da det er tvivlsomt, at denne variation er udtryk for en generel variation på landsplan, foretages en korrigeret beregning uden denne kommunes estimat. I stedet vil den kommune, der størrelsesmæssigt ligger tættest på den fravalgte kommune, blive vejet med en ekstra gang, så resultatet ikke skævvrides som følge af, at et af de seks størrelsessegmenter udgår. Erstatningskommunens anbringelsespraksis ligger tæt på den fravalgte kommunes, hvorfor der heller ikke sker en skævvridning af resultatet på denne baggrund.

Tabel 5. Administrative driftskonsekvenser målt i antal timer årligt

Aktiviteter	Interval	Korrigeret gennemsnit	Landstal*
Opprioritering af plejefamilieområdet (ny type plejefamilier, kursus- og supervisionsforpligtelse mv.)	75-3.228	1.262	123.666

Note: tabellens tal er afrundede. * Landstallet er beregnet på baggrund af korrigeret gennemsnit, dvs. hvor det afvigende kommuneestimat erstattes af den kommune, der størrelsesmæssigt er tættest på. Beregnet på det oprindelige gennemsnit ville det være 149.702.

Det bør bemærkes, at vi ikke har data for, om anbringelsespraksis i de seks udvalgte kommuner svarer til billedet på landsplan. Der er således ikke vished for, at interviewkommunerne på dette område afspejler seks typiske kommuner.

På landsplan estimeres denne bestemmelse at koste ca. 123.700 timer årligt.

6.2.2 Ekstra personrettet tilsyn og revidering af handleplan

Med lovændringerne 49 og 51 skal kommunerne fremover føre personrettet tilsyn, afholde samtale med barnet og efterfølgende revidere handleplan to gange årligt for alle anbragte børn, hvor loven i dag kun foreskriver, at det gøres én gang årligt.

Kommunerne skal således bruge tid på at indgå aftale om at foretage tilsyn med barnets/den unges opholdssted, afholde samtale med barnet/den unge på vedkommendes opholdssted, herunder tid på kørsel til opholdsstedet, som kan være placeret langt fra handlekommunen. Sagsbehandleren skal desuden bruge tid på journalføring, revidering af handleplanen, herunder evt. inddragelse af relevante personer fra andre forvaltninger i kommunen, eksempelvis en skolelærer.

I vurderingen af tidsforbruget på de ekstra aktiviteter, bestemmelserne foranlediger, har kommunerne alle beregnet deres samlede estimat på baggrund af et gennemsnitligt tidsestimat pr. sag og antal sager i kommunen. Som tidligere forklaret vælger vi derfor at opskrive til landstal ved at gange de seks kommuners gennemsnitlige tidsforbrug pr. sag med det gennemsnitlige antal sager i de seks kommuner, og derefter gange med 98.

Tabel 6. Administrative driftskonsekvenser målt i antal timer årligt

Aktiviteter	Interval (timer pr. sag)	Gennem- snit (timer pr. sag)	Antal sager (interval)	Antal sager (gn.snit)	Landstal (timer årligt)
Hyppigere personrettet tilsyn om revidering af handleplan	7-15	9,5	85-310	181	169.102

Note: tabellens tal er afrundede. Pr. sag er pr. anbringelsessag.

Som tabel 6 viser, er der variation i kommunernes estimater. En del af variationen kan forklares ved, at nogen af kommunerne har længere transporttid end andre. Derudover var der lidt forskellige opfattelser af, hvorvidt omfanget af ændringer i en gennemsnitlig handleplan fremover ville være det samme som nu eller lidt mindre, når der fremover skal revideres oftere. Da variationen således kan forklares, er der ikke fundet anledning til at opskrive landstallet uden estimatet fra den kommune, der afviger mest fra gennemsnittet.

På landsplan estimeres denne bestemmelse at betyde omkring 169.100 timer årligt.

6.2.3 Mål for voksenlivet i handleplaner for 15+årige

I den version af lovforslaget, som ligger til grund for VAKKS-analysen, og i de specielle bemærkninger hertil fremgik det, at kommunerne med lovændring nr. 67 fremover skal sætte konkrete mål og delmål for voksenlivet for unge over 15 år. I de almindelige bemærkninger fremgik det, at bestemmelsen gjaldt 16+årige. Undersøgelsen er baseret på, at bestemmelsen gjaldt 15+årige, hvilket er vigtigt at holde sig for øje, når man læser resultatet.

Kommunerne giver udtryk for, at de allerede i dag sætter mål for unge på 17 år og derover, men fremover vil de også skulle udføre denne aktivitet for de 15-16-årige, som er anbragt eller modtager forebyggende foranstaltninger.

Udover det skriftlige arbejde med handleplanerne vurderer flere af kommunerne at skulle bruge tid på at inddrage medarbejdere fra andre forvaltninger som fx en ungdomsuddannelsesvejleder. Tidsestimaterne inkluderer således også en vurdering af andre forvaltningers gennemsnitlige tidsforbrug pr. sag.

Det arbejde, kommunen i dag udfører i forhold til de 17-årige, omhandler især kontakt til jobcenteret i forhold til vejledning omkring jobmuligheder, mens det arbejde kommunerne skal udføre for de 15-16-årige, i stedet forventes at omhandle skolehjælp og vejledning om uddannelsesmuligheder. Der er således ikke tale om, at en aktivitet fremrykkes, men om en ny aktivitet. Sagsbehandlerne forudsiger, at det vil være nødvendigt at revidere handleplanerne betydeligt fra gang til gang, da der er tale om unge i en alder, hvor de ofte skifter mening og ønsker.

Tabel 7. Administrative driftskonsekvenser målt i antal timer årligt

Aktiviteter	Interval (timer pr. sag)	Gennem- snit (timer pr. sag)	Antal sager (interval)	Antal sager (gn.snit)	Landstal
Krav til handleplaner for 15år+	3-9	5	50-200	107	53.298

Note: tabellens tal er afrundede. Pr. sag er pr. 15-16-årig, der har en handleplan (dvs. som enten er anbragt eller modtager forebyggende foranstaltninger).

Kommunernes estimater til denne aktivitet varierer lidt og afspejler variationen i kommunernes nuværende praksis på området og en forskellig opfattelse af, hvor meget forarbejde der kræves i form af møder med andre forvaltninger mv. for at kunne opfylde lovkravet om konkrete mål i handleplanerne. Den kommune, der har angivet færrest timer, mener således allerede at have fokus på overgangen til voksenlivet for 15+årige og mener derfor kun at skulle bruge tid på at opstille konkrete mål og delmål i handleplaner.

På landsplan estimeres denne bestemmelse om krav til handplaner for 15+årige at give omkring 53.300 timer årligt.

6.2.4 Høringsret til anbringelsessted

Med lovændring nr. 48 skal kommunerne fremover indhente udtalelse fra det konkrete anbringelsessted inden der træffes afgørelse om ændret samvær, hjemgivelse eller ændret anbringelsessted. Kommunen er ikke forpligtet til at følge udtalelsen, men den skal indgå i grundlaget for afgørelsen og tillægges vægt.

Det varierer fra sag til sag, hvor ofte der træffes en af ovenstående afgørelser, men nedenstående tabel giver estimaterne for, hvor lang tid der gennemsnitligt skal bruges om året pr. anbringelsessag.

Tabel 8. Administrative driftskonsekvenser målt i antal timer årligt

Aktiviteter	Interval (timer pr. sag)	Gennem- snit (timer pr. sag)	Antal sager (interval)	Antal sager (gn.snit)	Landstal
Høringsret til anbringelsessted	0-6	2	85-310	181	35.634

Note: tabellens tal er afrundede. Pr. sag er pr. anbringelsessag.

Som tabel 8 viser, er der nogen variation i kommunernes estimater. Kommunernes opfattelse af lovændringens konsekvenser er således forskellig. Den kommune, der angiver 0 timer, har i forvejen en udbredt dialog med anbringelsessteder, når der træffes afgørelser, og kommunen vurderer derfor ikke, der ligger ekstra arbejde her.

Den kommune, som angiver 6 timer, har erfaring med, at anbringelsesstederne - særligt plejefamilier som er tæt knyttet til barnet/den unge - ofte kan være imod indholdet i ovennævnte afgørelser, fx ændret samvær, og kommunen forventer derfor at skulle bruge ekstra tid i udformningen af hver afgørelse sammenlignet med i dag, da anbringelsesstedets udtalelse skal foreligge på skrift og skal tillægges vægt og indgå i grundlaget.

Variationen er således begrundet i forskellige forventninger til lovændringens betydning. Da KREVI ikke har belæg for at sige, at en af forventningerne er mere korrekt end den anden, har vi ikke fundet anledning til at opskrive landstallet uden estimatet fra den kommune, der afviger mest fra gennemsnittet. Det skal dog bemærkes, at estimaterne er særdeles følsomme, idet landstallet uden denne kommunes estimat i stedet ville være 20.724 timer årligt.

På landsplan er denne bestemmelse således estimeret til omkring 35.600 timer årligt.

6.2.5 Afgørelse om støtte til forældre

Med lovændring nr. 30 skal kommunerne under et barns eller en ungs anbringelse uden for hjemmet fremover træffe afgørelse om støtte til forældrene og fastsætte en plan for den eventuelle støtte.

Lovændringen betyder, at kommunerne skal bruge tid på at udarbejde en afgørelse om støtte ved alle nyanbringelser. Derudover fortolker halvdelen af kommunerne lovændringen således, at de sammenlignet med i dag skal bruge mere tid på at udarbejde, følge op på og revidere flere handleplaner. I tidsestimaterne herfor indgår også den tid, som medarbejdere fra andre forvaltninger (fx jobcenteret, misbrugscentre mv.) skal bruge på dialog og koordinering med sagsbehandlerne.

De aktiviteter, der følger af ovennævnte bestemmelse, vedrører således både antal nyanbringelsessager (udarbejdelse af afgørelse), dele af nyanbringelsessagerne (mere tid på udarbejdelse af handleplaner) og dele af anbringelsessagerne (mere tid på opfølgning på sager, hvor støtte er tildelt).

Det er forskelligt fra kommune til kommune, om interviewpersonerne har givet et estimat pr. nyanbringelse, eller et samlet estimat for antal timer årligt, hvorfor tidsestimater for konsekvenserne af denne bestemmelse ikke kan opgøres pr. sag. Opskrivningen til landstal bliver derfor kommunevist.

Når vi ser på tværs af estimaterne for de seks interviewkommuner og tager højde for antal nyanbringelser og antal anbringelsessager i kommunen, er der en kommune, hvis estimater skiller sig markant ud fra de øvrige kommuner. Både hvad angår tidsestimat pr. anbringelsessag og ikke mindst andelen af anbringelsessager, hvori der forventes at blive tildelt støtte.

Da det er tvivlsomt, at denne variation er udtryk for en generel variation på landsplan, foretages en korrigeret beregning uden denne kommunes estimat. I stedet vil den kommune, der størrelsesmæssigt ligger tættest på den fravalgte kommune, blive vejet med en ekstra gang, så resultatet ikke skævvrides som følge af, at et størrelsessegment udgår.

Det skal dog bemærkes, at erstatningskommunen tilhører den halvdel af kommunerne som ikke forventede mertidsforbrug på opfølgning i sagerne, mens den fravalgte kommune derimod forventede dette. Såfremt vi skal forvente, at det også på landsplan vil være cirka halvdelen af kommunerne, som forventer at bruge ekstra tid til denne aktivitet, vil landstallet således underestimere de administrative konsekvenser af bestemmelsen.

Tabel 9. Administrative driftskonsekvenser målt i antal timer årligt

Aktiviteter	Interval	Korrigeret gennemsnit	Landstal*
Afgørelse om støtte til forældre	60-586	292	28.649

Note: tabellens tal er afrundede. * Landstallet er beregnet på baggrund af korrigeret gennemsnit, dvs. hvor det afvigende kommuneestimat erstattes af den kommune, der størrelsesmæssigt er tættest på. Beregnet på det oprindelige gennemsnit ville det være 47.269.

På landsplan estimeres denne bestemmelse at betyde omkring 28.600 timer pr. år.

6.2.6 Mellekommunalt samarbejde om efterværn

Når en ung, der har været anbragt indtil sit fyldte 18. år, eller som havde fået tildelt en fast kontaktperson indtil sit fyldte 18. år, skifter opholdskommune ved sit fyldte 18. år, skal den hidtidige opholdskommune oversende den unges reviderede handleplan forud for skiftet. Med bestemmelse nr. 44 skal den nye kommune senest 30 dage efter modtagelse træffe afgørelse om behovet for efterværn og det eventuelle indhold af dette, og der skal i den forbindelse udarbejdes en ny handleplan.

Efter gældende ret skal den nye kommune også i dag træffe afgørelse om efterværn, og der skal således også i dag udarbejdes en handleplan (jf. § 140 i Serviceloven), såfremt der iværksættes støtte i form af efterværn.

Det nye i bestemmelsen er således især 30 dages fristen. I kommunernes vurdering af bestemmelsens administrative konsekvenser har de imidlertid fortolket bestemmelsen således, at der med 'ny handleplan' lægges op til at kommunerne i højere grad end tidligere selv skal indhente informationer i sagen frem for at bygge videre på den reviderede handleplan, der modtages fra den hidtidige opholdskommune. Nedenstående estimer er baseret på denne fortolkning, hvorfor de må læses med et forbehold. I estimerne indgår dog også en vurdering af de administrative konsekvenser af 30-dages fristens betydning, hvorfor der ikke kan ses helt bort fra nedenstående estimat. Det har desværre ikke været muligt at udskille betydningen af 30-dages fristen i de nedenstående estimer, da vi i interviewene ikke har været opmærksomme herpå.

Tabel 10. Administrative driftskonsekvenser målt i antal timer årligt

Aktiviteter	Interval (timer pr. sag)	Gennemsnit (timer pr. sag)	Antal sager (interval)	Antal sager (gn.snit)	Landstal
Træffe afgørelse om efterværn og udarbejde ny handleplan	3-37	13,6	1-25	11	15.033

Note: tabellens tal er afrundede. Pr. sag er pr. modtaget 18-årig, som følge af skift i opholdskommune.

Som det fremgår af tabel 10 er der en del variation i kommunernes estimer. Den kommune, der angiver 3 timer, forventer at kunne bruge en stor del af det arbejde, der ligger i den reviderede handleplan, som kommunen modtager fra den hidtidige opholdskommune. Den kommune, der angiver 37 timer, finder derimod, at det er nødvendigt for sagsbehandleren at bruge en del tid på selv at lære den unge at kende og mødes med vedkommendes forældre, opholdsstedet og evt. inddrage andre faggrupper, før der kan udarbejdes en ny handleplan.

Variationen skyldes således kommunernes forskellige opfattelser af, hvilken ændring bestemmelsen reelt indebærer. De to kommuner, hvis estimer afviger mest fra gennemsnittet, afviger i hver sin retning og indgår begge i den samlede opskrivning til landstal.

Hvis kommunernes fortolkninger af bestemmelsens konsekvenser opskrives til landsplan fås, at bestemmelsen vil betyde omkring 15.000 timer årligt.

6.2.7 Støtteperson til barnet/den unge

Med bestemmelse nr. 45 forpligtes kommunen til forud for en anbringelse at hjælpe barnet/den unge med at finde en person i barnets/den unges netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen.

Kommunerne forventer som følge af bestemmelsen, at der ved alle nyanbringelser skal bruges tid på en samtale med barnet om mulige støttepersoner, hvilket ofte vil være i forlængelse af børnesamtalen. Hvis samtalen resulterer i forslag til (en) støtteperson(er) skal kommunen vurdere, om den identificerede støtteperson er til barnets bedste, fx indhente straffeattest eller børneattest. Derudover skal der bruges tid på at kontakte vedkommende og i samarbejde med barnet og støttepersonen lave en aftale om kontaktens indhold. Kommunen skal desuden vurdere, om der er behov for at dække støttepersonens udgifter til transport eller telefon, for at kontakten kan opretholdes.

En af kommunerne vurderer desuden at skulle bruge et par timer årligt i de sager, hvor der er tildelt en støtteperson, til dialog med støttepersonen. Kommunen forventer denne aktivitet, da interviewpersonerne forudser, at en person, der er så interesseret og engageret i et barn, at vedkommende bliver (ulønnet) støtteperson, uundgåeligt vil henvende sig til kommunen for at være orienteret, når der træffes beslutninger om barnets forhold (eksempelvis afgørelser om samvær, skift af opholdssted mm.).

De aktiviteter, der følger af ovennævnte bestemmelse, vedrører således både antal nyanbringelsessager (samtale med barnet), dele af nyanbringelsessagerne (vurdering af og kontakt med støtteperson, aftale kontaktindhold og vurdering af behov for dækning af udgifter) og dele af anbringelsessagerne (løbende dialog med støttepersoner).

Det er forskelligt fra kommune til kommune, om interviewpersonerne har givet et estimat pr. nyanbringelse, eller et samlet estimat for antal timer årligt, hvorfor tidsestimater for konsekvenserne af denne bestemmelse ikke kan opgøres pr. sag. Opskrivningen til landstal bliver derfor kommunevis.

Tabel 11. Administrative driftskonsekvenser målt i antal timer årligt

Aktiviteter	Interval	Gennemsnit	Landstal
Hjælpe med tildeling af støtteperson til anbragte	60-818	346	33.908

Note: tabellens tal er afrundede.

Når der tages højde for kommunernes forskellige størrelse (antal nyanbringelser og anbringelser i kommunen) er der kun lille forskel i kommunernes estimater, uanset at en af kommunerne vurderer at skulle bruge lidt tid til løbende dialog.

På landsplan estimeres denne bestemmelse at betyde omkring 33.900 timer årligt.

6.2.8 Ændring af afvejning af hensyn ved samværsafgørelser

Bestemmelse nr. 53 indebærer, at hensynet til barnet/den unge står over forældrenes ønske om kontakt og samvær, og at barnets/den unges ret til samvær udvides til at omfatte netværk i form af søskende, bedsteforældre, venner eller andre nære relationer.

I tre af interviewkommunerne er det allerede praksis i dag at søge bredt i barnets eller den unges netværk, når der træffes afgørelser om samvær. Den ændrede afvejning af hensyn vurderes ikke at tage længere tid. Disse kommuner forventer derfor ikke at skulle bruge mere tid som følge af lovændringen.

De resterende tre kommuner forventer at skulle bruge mere tid på at undersøge samværsmuligheder end hidtil, idet mulighederne for samvær fremover skal undersøges bredere, end det gøres i dag. De forventer således, at der i nogle sager vil skulle bruges ekstra tid på at kontakte mulige samværsrelationer og eventuelt indgå aftaler om samvær med disse.

Nogle af kommunerne forudser desuden at skulle bruge tid på at løse mulige konflikter med forældre, som vil være utilfredse med samværsafgørelser. Derudover forudser nogle kommuner at skulle bruge tid på konfliktsituationer, hvor barnet/den unge ønsker samvær med relationer, som ikke vurderes hensigtsmæssige for barnet/den unge, eksempelvis venner fra et kriminelt miljø.

Af de tre kommuner, der forventer mertidsforbrug som følge af bestemmelsen, er der én kommune, som afviger markant i sit estimat for antal timer årligt pr. anbringelsessag. Da det er tvivlsomt, at denne variation er udtryk for en generel variation på landsplan, foretages en alternativ beregning, hvori kommunens tidsestimater pr. sag ikke indgår, men hvor kommunens sagsantal stadig indgår.

Tabel 12. Administrative driftskonsekvenser målt i antal timer årligt

Aktiviteter	Korrigeret interval (timer pr. sag)	Korrigeret gn.snit* (timer pr. sag)	Antal sager (interval)	Antal sager (gn.snit)	Landstal*
Ændret afvejning i og bredere undersøgelse af samværsmuligheder	0-2,4	0,9	85-310	181	15.442

Note: tabellens tal er afrundede. Pr. sag er pr. anbringelsessag. * Landstallet er beregnet på baggrund af korrigeret gennemsnit, dvs. hvor det afvigende kommuneestimat erstattes af den kommune, der størrelsesmæssigt er tættest på. Beregnet på det oprindelige gennemsnit ville det være 86.777 timer årligt.

På landsplan estimeres denne bestemmelse at betyde omkring 15.400 timer årligt.

6.2.9 Kontaktperson til tvangsanbragte

Ifølge bestemmelse nr. 64 skal kommunerne fremover tilbyde unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var tvangsanbragt og den unge, der er fyldt 15 år, jf. § 58, støtte i form af en kontaktperson frem til det fyldte 23. år. Støtten tilbydes unge, der ikke tilbydes støtte i form af opretholdelse eller genetablering af døgnophold.

Kommunerne skal således tage kontakt til den unge og såfremt vedkommende siger ja tak, skal der laves en aftale mellem kontaktpersonen og den unge, fx ved et møde. Såfremt kommunen ikke allerede har kontakt til mulige kontaktpersoner, skal sagsbehandlerne også bruge tid på at rekruttere kontaktpersoner.

To af kommunerne har estimeret ikke at skulle bruge ekstra tid på denne aktivitet, da kommunen allerede tilbyder dette eller forventer, at det vil kunne indgå i det eksisterende arbejde med sagen. Da kommunerne ikke forventer et mertidsforbrug på denne bestemmelse, har vi for disse kommuner ikke tal for, hvor mange sager det vil omhandle. Estimerne opskrives derfor ikke på baggrund af gennemsnitligt tidsforbrug og gennemsnitligt antal sager, men kommunevist.

Når vi ser på tværs af estimerne for de seks interviewkommuner og tager højde for kommunernes størrelse (antal anbringelsessager i kommunen), er der en kommune hvis estimer skiller sig markant ud fra de øvrige kommuner.

Da det er tvivlsomt, at denne variation er udtryk for en generel variation på landsplan, foretages en korrigeret beregning uden denne kommunes estimat. I stedet vil den kommune, der størrelsesmæssigt ligger tættest på den fravalgte kommune, blive vejet med en ekstra gang, så resultatet ikke skævvrides som følge af, at et størrelsessegment udgår.

Tabel 13. Administrative driftskonsekvenser målt i antal timer årligt

Aktiviteter	Korrigeret interval	Korrigeret gennemsnit	Landstal*
Tilbyde kontaktperson	0-7	5	482

Note: tabellens tal er afrundede. *Landstallet er beregnet på baggrund af korrigeret gennemsnit, dvs. hvor det afvigende kommuneestimat erstattes af den kommune, der størrelsesmæssigt er tættest på. Beregnet på det oprindelige gennemsnit ville det være 2.132 timer årligt.

Kommunerne har i vurderingen af denne bestemmelses konsekvenser estimeret, hvor mange af kommunens tvangsanbragte (der ikke tilbydes opretholdelse eller genetablering af døgnophold) der vil fylde 18 år i løbet af et år, og hvor lang tid der skal bruges på at tilbyde en kontaktperson til den/de unge.

Såfremt bestemmelsen gælder alle tvangsanbragte over 15 år (der ikke er i eller tilbydes døgnophold), har kommunerne underestimeret bestemmelsens konsekvenser en smule, idet det gennemsnitlige tidsforbrug pr. sag vil skulle ganges med lidt flere sager, end kommunerne har antaget i deres estimater. Underestimeringen vurderes dog at være begrænset, da der formentlig er tale om få sager, og da det gennemsnitlige tidsforbrug pr. sag (fra-regnet det afvigende kommuneestimat) er godt 2½ time pr. sag.

Vurderet ud fra en antagelse om, at bestemmelsen vedrører tvangsanbragte, der fylder 18 år, forventes denne bestemmelse på landsplan at koste knap 500 timer årligt.

6.2.10 Mindst ét årligt uanmeldt driftsorienteret tilsyn

I kommuneinterviewene har vi desuden spurgt til eventuelle administrative konsekvenser af bestemmelse nr. 78, som betyder, at der fremover skal være mindst ét uanmeldt driftsorienteret tilsyn med opholdsstederne. Kommunerne har ikke umiddelbart vurderet, at bestemmelsen foranlediger administrative konsekvenser, da alle kommunerne i dag har mindst ét årligt tilsyn, og flertallet af kommunerne forventer, at man vil kunne omlægge et af de anmeldte tilsyn til at være uanmeldt.

En af kommunerne mener dog ikke umiddelbart, at et uanmeldt tilsyn kan erstatte et anmeldt tilsyn, da anbringelsesstedet ved uanmeldte besøg ikke vil have forberedt sig på det møde, der sædvanligvis afholdes i forbindelse hermed, hvor samarbejdet mm. drøftes. Det var imidlertid ikke muligt for interviewpersonen at give et estimat for evt. administrativt mer-tidsforbrug, da der er tale om en fælles tilsynsenhed, der deles med andre kommuner.

7 FORVENTEDE SELVSTYREMÆSSIGE KONSEKVENSER

Den eneste bestemmelse, som alle kommuner fremhæver som en begrænsning af det kommunale selvstyre, er bestemmelsen om udvidelsen af Ankestyrelsens egedriftskompetence. Kommunerne påpeger, at Ankestyrelsen kan tilsidesætte den lokale vurdering af, hvad der socialfagligt er mest hensigtsmæssigt, uden det kendskab til den konkrete sag og til de lokale forhold, som kommunen besidder, da Ankestyrelsen alene har skriftligt materiale at basere afgørelser på.

Hvad angår de øvrige bestemmelser, giver halvdelen af kommunerne giver udtryk for, at lovforslaget generelt rummer megen detailregulering af kommunernes praksis og derved er en indskrænkning af kommunernes selvstyre.

Som eksempler på disse detailreguleringer nævnes kravet om uddannelsen af plejefamilier, kravet om at personrettet tilsyn og revidering af handleplaner skal foregå mindst to gange årligt, kravet om at alle tvangsanbragte, der ikke bor på en døgninstitution, skal tilbydes en kontaktperson frem til det fyldte 23. år, kravet om at træffe afgørelse om støtte til forældre, kravet om at hjælpe barnet/den unge med at finde en støtteperson samt 30-dages fristen for at træffe afgørelse om behov for efterværn.

Den anden halvdel af kommunerne betragter de fleste af de bindinger, der er i lovforslaget, som relativt små og/eller i tråd med kommunens eksisterende praksis, hvorfor de ikke ser de store selvstyremæssige konsekvenser af lovforslaget.

Hvad angår bestemmelsen om opprioritering af plejefamilieområdet afhænger opfattelsen af de selvstyremæssige konsekvenser i høj grad af den eksisterende praksis i kommunen. For de kommuner, som allerede prioriterer anbringelse i plejefamilie, betragtes bestemmelsen ikke som en reel indskrænkning af det kommunale selvstyre. I den kommune, der ikke følger dette spor, er opfattelsen, at bestemmelsen fratager kommunen dens ret til at vælge det, den mener, er det rigtige.

To kommuner fremhæver, at bestemmelsen om den ændrede sammensætning af børn og unge-udvalget reducerer de folkevalgtes indflydelse. De øvrige kommuner betragter ikke bestemmelsen som en indskrænkning af det kommunale selvstyre, idet de ikke ser en indsnævring i kommunernes muligheder for at tilrettelægge deres opgaveløsning, som de ønsker det.

8 FORSLAG TIL REGELFORENKLING OG GOD IMPLEMENTERING

8.1 Regelforenklingsforslag og andre idéer til at mindske administration

Opblødning af bestemmelsen om tildeling af støtteperson

Kommunernes væsentligste forslag til regelforenklings vedrører bestemmelsen om tildeling af en støtteperson til barnet/den unge ved anbringelse uden for hjemmet.

Kommunerne foreslår at opbløde bestemmelsen, så kommunerne har mulighed for at undlade tildeling af en støtteperson i de tilfælde, hvor det ikke vurderes hensigtsmæssigt for derved at undgå unødige administrative omkostninger og bevare lovens intention om at tildele en støtteperson, hvor der er behov. Opblødningen kunne eksempelvis bestå i, at lovtæksten formuleres: "forud for en anbringelse skal kommunen hjælpe barnet eller den unge med at finde en person i barnets/den unges netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen, *medmindre væsentlige hensyn taler imod*".

Kommunerne finder det uhensigtsmæssigt, at bestemmelsen gælder alle anbringelsessager, da de vurderer, at det i nogle tilfælde ikke vil være en god idé, og man i de tilfælde de ville kunne undgå unødigt administration ved at opbløde bestemmelsen som foreslået. Eksempelvis i sager, hvor handicappede børn med meget ressourcer stærke forældre anbringes uden for hjemmet. I disse tilfælde kan bestemmelsen tværtimod skabe en modvilje hos forældrene, som kan opfatte det som en tilsidesættelse af deres rolle som støtte for barnet. Hvis kommunerne her kunne undlade at tilbyde tildeling af en støtteperson, ville man således kunne undgå unødigt administrativt arbejde hermed.

Der kan være andre tilfælde, hvor en støtteperson ifølge kommunerne kan være uhensigtsmæssigt, da det vil komplicere en sag yderligere – for både sagsbehandleren, men også for barnet, der allerede skal forholde sig til en eller flere forældre og en eller flere nære kontaktpersoner på institutionen eller i plejefamilien. I en situation, hvor det ikke vurderes at ville gavne barnet, vil man således kunne undgå det administrative arbejde forbundet hermed, hvis bestemmelsen blev opblødt som foreslået.

Ud fra lovforslaget at dømme, er støttepersonen ikke tænkt som en person, der skal deltage aktivt i diverse spørgsmål om barnets forhold, eksempelvis afgørelser om samvær, hjemgivelse mv. Ifølge flere sagsbehandlere må det dog forventes, at en person som engagerer sig i et barn i en sådan grad, at vedkommende vil være støtteperson for barnet uden vederlag, også vil være så engageret og interesseret i barnet, at vedkommende alligevel vil forsøge at blive inddraget i diverse spørgsmål vedrørende beslutninger omkring barnets forhold, hvilket kan betyde ekstra administrativt arbejde i kommunerne.

Tydliggørelse af muligheden for fleksibel tilrettelæggelse af kursus

Et andet forslag er, at det tydeliggøres, at kursus til plejefamilierne ikke behøver være to hele dage, men i stedet kan være opdelt på flere aftenkurser af et par timer, da det vil øge familiernes mulighed at deltage uden at skulle tage fri fra arbejde. Det vil ikke nødvendigvis reducere den administrative tid, der går til planlægning af kursusdeltagelse, men det vil betyde, at kommunerne ikke behøver kompensere familierne for at tage fri fra arbejde.

Vejledning og skabelon vedrørende kommunale plejefamilier

Kommunerne ønsker en vejledning omkring og en skabelon for kommunale plejefamiliers ansættelsesforhold bl.a. i forhold til, hvilke krav til arbejdsforhold der skal aftales og i forhold til vederlagsstørrelse. En vejledning og en skabelon vil lette de administrative omstillingsomkostninger til at læse og fortolke lovgivningen og udarbejde skabelon for aftaler.

En vejledning vil ifølge kommunerne også kunne forhindre unødigt merarbejde i driften, som kan opstå, hvis kommunerne etablerer forskellige regler for plejefamiliers vederlag og arbejdsbetingelser, da det kan komplicere det mellemkommunale samarbejde.

Tabel 14: Fordele og ulemper ved kommunernes forslag til regelforenklning

Forslag til regel-forenklning	Fordele	Ulemper
Opblødning af krav vedr. tildeling af støtteperson.	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Administrative</i> Vil reducere administrative driftsomkostninger. Det har ikke været muligt at skønne i hvilket omfang. • <i>Selvstyremæssige</i> Øget selvstyre, da kommunerne får mulighed for at skønne, om det er hensigtsmæssigt i den konkrete sag. • <i>Opbakning</i> Alle kommuner bakker op om forslaget. 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Ift. lovens intentioner</i> I snæver forstand lever regelforenklingsforslaget ikke op til lovens intention om, at <i>alle børn/unge</i> skal hjælpes med at finde en støtteperson, men hvis intentionen er at yde denne indsats, hvor kommunerne finder det hensigtsmæssigt, vil forslaget ikke bryde med lovens intention.
Tydeliggøre mulighed for fleksibel tilrettelæggelse af kursus.	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Administrative/økonomiske</i> Vil ikke nødvendigvis reducere den administrative tid til planlægning, men forslaget vil betyde, at familier ikke behøver tage fri fra arbejde, hvilket kommunen ville skulle kompensere dem for økonomisk. • <i>Opbakning</i> Alle kommuner bakker op om forslaget. 	
Vejledning og skabelon vedr. kommunale plejefamiliers arbejdsforhold.	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Administrative</i> Vil reducere administrativt arbejde i omstillingsfasen og evt. også i driften. De tre kommuner, der har estimeret et tidsforbrug alene til udarbejdelse af skabelon, vurderer at skulle bruge 33-52 timer herpå. Det har ikke været muligt for kommunerne at skønne, hvor meget dette vil kunne reduceres ved at tilvejebringe vejledning og skabelon. • <i>Ift. lovens intentioner</i> Vejledning og skabelon vil naturligvis kun sikre, at lovens intentioner på dette område bliver klare for kommunerne. • <i>Opbakning</i> Alle kommuner bakker op om forslaget. 	

8.2 Gode idéer til implementering af lovforslaget

Grupp supervision

En af lovforslagets bestemmelser omhandler ekstra supervision og uddannelse til alle kommunens plejefamilier. I Assens praktiseres dette allerede i vidt omfang, og kommunen har gode erfaringer med at give flere af familierne gruppesupervision. Metoden er ikke alene udgiftsreducerende for kommunen sammenlignet med individuel supervision, men tiltaget giver desuden plejefamilierne et netværk, hvor de kan udveksle erfaringer og hente støtte.

Kommunesamarbejde om uddannelse

I Frederikshavn Kommune vil man forsøge at indgå samarbejde med nabokommuner omkring supervision og uddannelse til plejefamilier, da man således kan sikre tilstrækkelig volumen i modtagergruppen til, at man kan give familierne en uddannelse, som er mere specifikt til deres behov.

9 REFERENCER

Forslag til Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Barnets Reform), inkl. almindelige bemærkninger og bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

VAKKS-manual 2009 – Manual vurdering af administrative og selvstyremæssige konsekvenser for kommunerne ved ny statslig regulering, KREVI, August 2009.

Danmarks Statistik (www.dst.dk)

10 BILAGSOVERSIGT

10.1 Bilag 1 – Kommunernes indbyggertal (segmenteringskriterium)

Kommune	Befolkningstal pr. 1. januar 2009
København	518.574
Århus	302.618
Aalborg	196.292
Odense	187.929
Esbjerg	114.595
Vejle	105.884
Frederiksberg	95.029
Randers	94.221
Viborg	92.823
Kolding	88.519
Silkeborg	88.016
Herning	85.217
Horsens	81.565
Roskilde	81.285
Næstved	80.954
Slagelse	77.457
Sønderborg	76.793
Gentofte	69.794
Holbæk	69.528
Hjørring	67.102
Gladsaxe	63.233
Guldborgsund	63.211
Frederikshavn	62.525
Helsingør	61.053
Aabenraa	60.392
Svendborg	59.185
Ringkøbing-Skjern	58.803
Holstebro	57.267
Køge	56.848
Skanderborg	56.636
Haderslev	56.508
Rudersdal	53.915
Faaborg-Midtfyn	52.108
Lyngby-Taarbæk	51.532
Varde	50.475
Kalundborg	49.741
Fredericia	49.690
Hvidovre	49.366
Skive	48.300

Greve	47.951
Lolland	47.757
Høje-Taastrup	47.400
Ballerup	47.398
Hillerød	47.081
Vordingborg	46.551
Favrskov	46.248
Hedensted	45.954
Thisted	45.596
Frederikssund	44.246
<hr/>	
Vejen	42.807
Mariagerfjord	42.762
Bornholm	42.563
Assens	42.128
Syddjurs	41.314
Egedal	41.031
Gribskov	40.627
Tønder	40.216
Tårnby	40.214
Ikast-Brande	40.176
Fredensborg	39.254
Jammerbugt	38.990
Vesthimmerlands	38.495
Norddjurs	38.390
Furesø	37.864
Middelfart	37.625
<hr/>	
Rødovre	36.228
Brønderslev	35.762
Faxe	35.441
Brøndby	33.762
Odsherred	33.159
Ringsted	32.442
Nyborg	31.714
Halsnæs	31.013
Nordfyns	29.651
Sorø	29.458
Rebild	28.900
Albertslund	27.706
Lejre	26.778
Herlev	26.635
Billund	26.235
Hørsholm	24.310
<hr/>	
Allerød	23.821
Kerteminde	23.745
Struer	22.642
Morsø	22.098
Stevns	21.948

Lemvig	21.946
Odder	21.593
Glostrup	21.008
Ishøj	20.756
Solrød	20.743
Langeland	13.563
Dragør	13.411
Vallensbæk	13.365
Ærø	6.698
Samsø	4.003
Fanø	3.207
Læsø	1.993

10.2 Bilag 2 – Andel af kommunens 0-22-årige, der er anbragt uden for hjemmet (segmenteringskriterium)

Kommune	Antal anbragte pr. 100 0-22-årig
Ærø	2,67
Lolland	2,60
Langeland	2,48
Samsø	1,81
Brøndby	1,65
Ishøj	1,52
Tønder	1,49
Kalundborg	1,45
Guldborgsund	1,44
Vordingborg	1,43
Nyborg	1,42
Faaborg-Midtfyn	1,41
Nordfyns	1,40
Høje-Taastrup	1,39
Bornholm	1,39
Fredericia	1,36
Kerteminde	1,35
Mariagerfjord	1,32
Aabenraa	1,31
Faxe	1,30
Svendborg	1,27
Haderslev	1,26
Thisted	1,26
Vesthimmerlands	1,25
Vejen	1,24
Morsø	1,22
Norddjurs	1,21
Hjørring	1,20
Slagelse	1,18
Hvidovre	1,16
Kolding	1,15
Næstved	1,15
Stevns	1,13
Sorø	1,10
Frederikshavn	1,09
København	1,09
Læsø	1,06
Brønderslev	1,06
Ballerup	1,06
Holbæk	1,06
Albertslund	1,06
Odense	1,05

Middelfart	1,04
Odsherred	1,03
Ringsted	1,02
Horsens	1,01
Herlev	1,00
Viborg	0,98
Randers	0,98
Rødovre	0,98
Skive	0,98
Varde	0,96
Aalborg	0,95
Lemvig	0,94
Sønderborg	0,92
Assens	0,92
Helsingør	0,92
Esbjerg	0,92
Frederikssund	0,92
Jammerbugt	0,91
Gribskov	0,90
Roskilde	0,90
Holstebro	0,90
Halsnæs	0,89
Frederiksberg	0,89
Vejle	0,85
Ringkøbing-Skjern	0,84
Køge	0,84
Billund	0,83
Herning	0,81
Silkeborg	0,80
Dragør	0,79
Fredensborg	0,79
Syddjurs	0,76
Ikast-Brande	0,76
Struer	0,75
Århus	0,74
Solrød	0,73
Hillerød	0,72
Rebild	0,71
Greve	0,71
Glostrup	0,64
Odder	0,63
Lyngby-Taarbæk	0,63
Tårnby	0,62
Gladsaxe	0,62
Favrskov	0,62
Hedensted	0,60
Lejre	0,56

Allerød	0,56
Skanderborg	0,51
Rudersdal	0,49
Egedal	0,48
Gentofte	0,46
Furesø	0,44
Fanø	0,41
Vallensbæk	0,37
Hørsholm	0,30

10.3 Bilag 3 – Oversigt over lovbestemmelser, som indgår/ikke indgår i VAKKS-analysen

Kan-bestemmelser

- Nr. 9. § 49.a. Ny hjemmel til udveksling af følsomme oplysninger.
- Nr. 18. § 51, stk. 1. Mulighed for at regulere forældres samvær med barn under undersøgelse v. ophold på institution el. sygehus.
- Nr. 32. § 56, stk. 1. Hjemmel til, at kommunen kan iværksætte behandling af barnets eller den unges problemer efter lovens § 52, stk. 3, nr. 3. uden samtykke fra forældre.
- Nr. 54. § 71. Mulighed for at regulere forældres samvær med barn under undersøgelse v. ophold på institution el. sygehus.
- Nr. 63. § 76, stk. 2 og 3 Nyt pkt. 4. Mulighed for at tildele andre former for støtte.
- Nr. 69. § 142. Reglerne for godkendelse af plejefamilier gøres fleksible. Kommunen kan som hidtil godkende familier som generelt egnede, men kan også godkende familier som konkret egnede i forhold til et/en bestemt barn/ung.
- Nr. 81. § 153: stk. 3: Mulighed for at videregive oplysninger om, hvorvidt en underretning har givet anledning til foranstaltninger, hvis underretteren anmoder herom.

Afbureaukratisering

- Nr. 1. § 11, stk. 3. Foranstaltningen konsulentbistand flyttes pga., at den skal kunne gives uafhængigt af en § 50-undersøgelse.
- Nr. 3. § 44. Præciserer, at aflastning og afløsning kan ydes efter lovens § 84, stk. 1 – aflastning forudsætter ikke § 50-undersøgelse og handleplan.
- Nr. 8. § 49. Kravet om oprettelse af tværfaglige grupper ophæves.
- Nr. 10/11. § 50, stk. 1. Kravet om formelt samtykke til en børnefaglig undersøgelse ophæves.
- Nr. 12. § 50, stk. 2. Præciserer, at de seks punkter i § 50, stk. 2 skal indgå, medmindre et eller flere punkter ikke er relevante at undersøge for det pågældende barn/den unge.
- Nr. 16. § 50, stk. 8. Undersøgelse kan gennemføres som én samlet for flere børn i familien.
- Nr. 22 og 25. § 52, stk. 3. Støtteformerne ”personlig rådgiver” og ”fast kontaktperson” skrives sammen i én.
- Nr. 28. § 52.a. Der kan fremover træffes afgørelse om disse foranstaltninger uden § 50-undersøgelse og handleplan. Desuden kan-bestemmelse om mulighed for at afholde udgifter til prævention.
- Nr. 35 og 36. § 59. Præcisering af sammenhæng ml. § 50-undersøgelse, handleplan og indstilling til børn og unge-udvalg. Det understreges, at indstillingen ikke i så høj grad kræver nyt materiale.
- Nr. 66. § 138. Ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om udarbejdelse af standarder ophæves.
- Nr. 68. § 140. Giver mulighed for at inkludere søskende i den igangværende undersøgelse af et barn og lave én samlet undersøgelse for søskende.
- Nr. 72. § 142. Egne værelser kan fremover godkendes konkret frem for generelt egnede.
- Nr. 73. § 142. Ophævelse af krav om godkendelse af private opholdssteder som generelt egnede. I stedet skal opholdsstedet opfylde en række kriterier for at kunne optages på Tilbudsportalen. Optagelse på Tilbudsportalen vil fremover være betingelse for anvendelse.
- Nr. 79. 148.a. Nogle typer af anbringelser undtages fra generelt driftsorienteret tilsyn og skal kun føres personrettet tilsyn med.

Konsekvensrettelser/redaktionelle ændringer

Nr. 2, Nr. 4, Nr. 6, Nr. 7, Nr. 13, Nr. 14, Nr. 17, Nr. 20, Nr. 23, Nr. 24, Nr. 26, Nr. 27, Nr. 29, Nr. 31, Nr. 33, Nr. 34, Nr. 37, Nr. 38, Nr. 42, Nr. 43a, Nr. 46, Nr. 47, Nr. 52, Nr. 55, Nr. 56, Nr. 57, Nr. 58, Nr. 59, Nr. 60, Nr. 61, Nr. 65, Nr. 75, Nr. 76, Nr. 77, Nr. 80, Nr. 82, Nr. 83, Nr. 87, § 2 Nr. 1, § 2 Nr. 5, § 2 Nr. 6.

Præcisering/tydeliggørelse

- Nr. 5. § 46. Delvis videreførelse, dog som noget nyt formuleret fem konkrete formål.
- Nr. 15. § 50, stk. 6. I forbindelse med, at der tages stilling til, hvilken støtte der skal iværksættes i forhold til barnet/den unge, skal der også tages stilling til, om foreløbig eller akut støtte, der er iværksat sideløbende med den børnefaglige undersøgelse, skal videreføres.
- Nr. 19. § 52 stk. 1. Præcisering af, at der ved afgørelser skal afvejes efter både proportionalitetsprincippet og grundsætningen om egnethed – en foranstaltning skal være egnet til at opfylde et formål.
- Nr. 21. § 52 stk. 2. Præcisering af gældende ret – mulighed for at iværksætte akutte eller foreløbige foranstaltninger, mens en § 50-undersøgelse gennemføres.
- Nr. 62. § 76 stk. 1. Tydeliggørelse af formålet med efterværn.
- Nr. 81. § 153: stk. 1: Underretningspligten indtræder ved *kendskab til eller grund til at antage* (tidl. Formulering: ved *kendskab til forhold, der giver formodning om*). Stk.2: Bemyndigelse til ministeren til at fastsætte yderligere betingelser for underretningspligtens indtræden.

Estimat vedr. aktører uden for forvaltningen

(Disse bestemmelser indgår i undersøgelsen af *selvstyremæssige* konsekvenser)

- Nr. 39. § 65 Ankestyrelsens egendriftskompetence udvides.
- Nr. 74. § 143. Ophævelse af klagebegrænsning, så plejefamilier og opholdssteder fremover kan klage over afgørelser om godkendelse eller afslag på optagelse på Tilbudsportalen.
- Nr. 84 og 85. § 167. 12-15-årige får adgang til at klage over mere end før: afgørelser om behandling, uddannelse, samvær med personer fra netværket mv. 12-18-årige får som noget nyt adgang til at klage over afgørelser om foranstaltninger efter lovens § 52, stk. 3, og over afgørelser om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode. Førstnævnte skal have opsættende virkning.
- Nr. 86. § 168. Alderskravet for, hvornår en ung kan klage til Ankestyrelsen over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget sænkes fra 15 til 12 år.
- Nr. 55. § 72 Klageadgangen nedsættes fra 15 til 12 år – den unge skal tilbydes gratis advokatbistand under en klagesag og skal gøres bekendt med retten til aktindsigt og retten til at udtale sig - inden afgørelsen træffes³.

Indgår i VAKKS-analysen af *administrative* og *selvstyremæssige* konsekvenser

- Nr. 30. § 54. I forbindelse med anbringelse af børn uden for hjemmet skal kommunen træffe afgørelse om, hvorvidt forældrene skal have støtte eller ej, og hvad denne eventuelle støtte skal være.
- Nr. 40. § 66 Kommunale plejefamilier - indførelse af en ny type plejefamilie: "kommunal plejefamilie", som har meget krævende børn og derfor behov for mere støtte end "almindelige" plejefamilier. (plejeaftaler)

³ Denne bestemmelse vedrører forvaltningen direkte, da denne aktivitet skal udføres i alle tilfælde, men da bestemmelsen er tæt knyttet til de ovennævnte bestemmelser, har det ikke været meningsfuldt at udskille denne bestemmelse fra de øvrige.

- Nr. 44. § 68, stk. 13. (Fylgt 18 år og skifter opholdskommuner). Hittidig opholdskommune skal oversende revideret handleplan. Ny opholdskommune skal inden 30 dage træffe afgørelse om efterværn.
- Nr. 45. § 68.b. Børn/unge skal anbringes i familiepleje, hvis det er muligt under hensyntagen til barnets behov (stk.2), og hvis søskende er anbragt uden for hjemmet, skal der vælges samme anbringelsessted medmindre barnets behov eller andre væsentlige forhold taler imod (stk. 3). Kommunen forpligtes til at hjælpe barnet/den unge med at identificere en person i netværket, som kan være støtteperson (stk.4).
- Nr. 48. § 69 Inden afgørelse om ændret samvær/hjemgivelse/anbringelsessted indhentes udtalelse fra det konkrete anbringelsessted (høringspligt).
- Nr. 49. § 70, stk. 1. Minimum hver 6. måned (tidligere hver 12. mdr.) skal det vurderes, om indsats og handleplan skal ændres.
- Nr. 50 og 51. § 70, stk. 2. Mindst to gange om året (tidligere en gang pr. år) samtale med barnet/unge på anbringelsesstedet uden tilstedeværelse af ansatte.
- Nr. 53. § 71. Efter gældende ret har både forældre og barnet/den unge ret til samvær og kontakt under anbringelse. Loven ændres, så hensynet til barnet/den unge står over forældrenes ønske om kontakt/samvær.
- Nr. 64. § 76, stk. 5. Tvangsanbragte unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var tvangsanbragt, skal tilbydes en kontaktperson.
- Nr. 67. § 140. Nyt krav til handleplaner for unge over 15 år om at opstille mål for overgang til voksenlivet.
- Nr. 70 og 71. § 142. 4-dages kursus skal så vidt muligt gennemføres inden modtagelse af barn/ung. Udvidelse af krav til plejefamiliers kompetenceuddannelse: minimum to årlige kursusdage samt løbende supervision i tilstrækkeligt omfang.
- Nr. 78. § 148.a. Kommunen skal gennemføre minimum ét uanmeldt driftsorienteret tilsyn årligt (i dag er det ikke fastlagt, hvordan og hvor ofte kommunen skal føre tilsyn).
- § 2 Nr. 2-4. § 19. Ændret sammensætning af børn og unge-udvalg: en politiker erstattes af en pædagogisk-psykologisk sagkyndig.

10.4 Bilag 4 – Administrativ konsekvensoversigt

VAKKS-undersøgelse af lovforslag vedr. Barnets Reform

Definitioner af de centrale begreber i den administrative konsekvensoversigt:

Omstilling - standardaktiviteter

- Forstå regelændringen (læse og fortolke bekendtgørelsen, informationssøgning, indhente rådgivning fra andre kommuner, ministerier, KL eller rådgivere).
- Udvikle værktøjer og procedurer (interne procedurebeskrivelser, standardskrivelser).
- IT-tilpasninger (indkøb/opgradering af hardware/software, udvikling/tilpasning af software).
- Tilpasning af arbejdsgange og intern forankring (nedsætte arbejdsgrupper/ansvarlig, informere internt, intern uddannelse, kursusdage, ansætte/afskedige personale).
- Information til interessenter (annoncer og udforme informationsmateriale, informationsbreve, vejlede modtagere af ydelse (besvare opkald og mails)).

Drift – standardaktiviteter

- Løbende udførelse af procedurer, ansøgninger,
- Uddannelse (kurser, interne møder og vidensdeling).
- Information (annoncere, hjemmeside).
- Udarbejde politikker (nedsætte arbejdsgrupper/ansvarlig, udarbejde politikker, politisk sagsbehandling).
- Indberette (dataindsamle, vurdering, beregning, kontrol/korrektion, indsende og fejlrette).
- Interne og eksterne møder.
- Evaluering (evaluere/tilpasse værktøjer og procedurer).

Administrativ konsekvensoversigt

§	Lovtekst: Overordnede og materielle krav	Specielle bemærkninger til loven: Specifikke og processuelle krav	Forventede konsekvenser for kommunerne
§ 1	Plejefamilier		
Nr. 45	<i>[Bliver i den nye lov § 68b, stk. 2]</i> Børn og unge skal anbringes i en plejefamilie, hvis det er hensigtsmæssigt under hensyntagen til barnets/den unges behov. <i>[Bliver i den nye lov § 68b, stk. 3]</i> Hvis søskende er anbragt uden for hjemmet, skal der vælges samme anbringelsessted	Kommunen skal ved valg af anbringelsessted vurdere stedets mulighed for at tilbyde nære og stabile omsorgsrelationer.	<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling 1. Læse og fortolke lovændringen 2. Informere relevante personalegrupper om ændringen 3. Evt.? Drift 1. Evt.?
Nr. 40	<i>[Bliver i den nye lov § 66, nr.2]</i> Der indføres en ny type plejefamilie: "kommunal plejefamilie", som har meget krævende børn i pleje og derfor behov for ekstra supervision og efteruddannelse.	En kommunal plejefamilie vil ofte have en hel eller delvis aftalt erhvervsbegrænsning, hvorfor der skal udformes en plejeaftale med familien, hvor der tages stilling til arbejdsvilkår, fx spørgsmål om opsigelsesfrist samt evt. behov for aflastning.	<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling 1. Læse og fortolke lovændringen (hvem? Afklarende møder?) 2. Afklaring af godkendelseskriterier for kommunale plejefamilier (definition af hvor krævende børn, der skal være tale om)? 3. Informere relevante personalegrupper om ændringen 4. Udarbejde skabelon for plejeaftaler (herunder evt. sparring med juridisk el. økonomisk. afd.?) – hvad skal gøres ift. i dag? 5. Evt. andet? Drift 1. Tilpasse plejeaftaleskabelon til hver konkret familie? <i>Ekstra</i> arbejde ift. i dag? 2. Dialog med familie om aftaleindhold?
Nr. 70	<i>[Bliver i den nye lov § 142, stk. 3]</i> Den kommune, der godkender en plejefamilien skal samtidig sikre, at plejefamilien gennemfører et 4-dages kursus, og – medmindre særlige forhold gør sig gældende – at kurset gennemføres <i>inden</i> plejebarnet modtages.		<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling 1. Læse og fortolke lovændringen 2. Informere relevant personale om ændringen 3. Evt.? Drift 1. <i>Ekstra</i> tid til planlægning af kurser/supervision (koordinering ml. familie og kursussteder) ift. i dag?
Nr. 71	<i>[Bliver i den nye lov § 142, Stk. 4]</i> Den kommune, der godkender en plejefamilie (alm., netværks- el. kommunal) skal løbende sikre den fornødne efteruddannelse og supervision, herunder kurser af minimum 2 dages varighed hvert år. <i>[Bliver i den nye lov § 142, stk. 5]</i>		<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling 1. Læse og fortolke lovændringen 2. Informere relevant personale om ændringen 3. Afklaring af kursus- og supervisionsmuligheder/diskussion af intern vs. ekstern løsning? 4. Evt. andet? Drift

	Den kommune, der godkender en kommunal plejefamilie skal sikre, at den kommunale plejefamilie løbende modtager yderligere efteruddannelse og supervision i overensstemmelse med opgavens omfang.		<ol style="list-style-type: none"> 1. Planlægning af kurser/supervision (koordinering ml. familie og kursusleder?) 2. Løbende vurdering af plejefamiliernes behov for kursus/supervision?
§ 1	Det generelle driftsorienterede tilsyn		
Nr. 78	<i>(Bliver i den nye lov § 148a, stk. 2)</i> Kommunen skal i det generelle driftsorienterede tilsyn påse, at anbringelsesstedets pædagogiske målsætning og metoder er egnet til at opfylde målgruppens behov. Det driftsorienterede tilsyn med anbringelsessteder skal omfatte ét uanmeldt tilsynsbesøg årligt.	I dag er det ikke fastlagt, hvordan og hvor ofte kommunen skal føre tilsyn – der er mulighed for, men ingen pligt til, at føre uanmeldte tilsyn.	<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling <ol style="list-style-type: none"> 1. Læse og fortolke lovændringen 2. Informere relevant personale om ændringen 3. Evt.? Drift <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Ekstra</i> tid på tilsynsopgaven i forhold til i dag 2. Evt.?
§ 1	Personrettet tilsyn og revurdering af indsats og handleplaner		
Nr. 49 og 51	<i>(Bliver i den nye lov § 70, stk. 2. Hænger sammen med ændring i § 70, stk. 1, 2. Pkt.)</i> Ved anbringelse uden for hjemmet skal vurderingen af indsatsen og behovet for revision af handleplanen ske på baggrund af løbende tilsyn med barnet/den unge og efter kontakt med forældremyndighedsindehaver. Tilsynet skal omfatte mindst 2 årlige tilsynsbesøg, hvor kommunen taler med barnet/den unge. Den efterfølgende vurdering skal tage stilling til behovet for ændret indsats og ændret handleplan, herunder om andre forhold end de hidtil beskrevne er relevante.	I dag skal tilsynsbesøg og efterfølgende vurdering af behov for ændret indsats og handleplan gøres mindst en gang årligt.	<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling <ol style="list-style-type: none"> 1. Læse og fortolke lovændringen 2. Informere relevant personale om ændringen 3. Evt.? Drift <ol style="list-style-type: none"> 1. Ekstra tid på at planlægge/koordinere samtaler ift. i dag? 2. Ekstra tid på at foretage personrettede tilsyn ift. i dag? 3. Ekstra tid på at revurdere handleplaner ift. i dag? 4. Ekstra tid på at arrangere ændret indsats? 5. Evt.?
§ 1	Nyt krav til handleplaner for unge på 15+		
Nr. 67	<i>(Bliver i den nye lov § 140, stk. 5, pkt. 2)</i> Handleplanen for unge, der er fyldt 15 år, skal opstille konkrete mål for den unges overgang til voksenlivet.		<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling <ol style="list-style-type: none"> 1. Læse og fortolke lovændringen 2. Informere relevante personer om ændringen 3. Ændring af skabeloner for handleplaner? 4. Evt.? Drift <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Ekstra</i> tid til at beskrive disse punkter i handleplanerne i forhold til i dag? 2. <i>Ekstra</i> tid til at revurdere disse punkter i handleplanerne i forhold til i dag? 3. Evt.?

§ 1	Høring af anbringelsessted		
Nr. 48	<i>[Bliver i den nye lov § 69, stk. 5]</i> Kommunen skal inden afgørelse om ændret samvær, hjemgivelse eller ændret anbringelsessted indhente udtalelse fra det konkrete anbringelsessted til belysning af sagen.	Anbringelsesstedet har ikke pligt til at udtale sig. Høringen kan ske skriftligt, som et møde eller en udtalelse pr. telefon. Der er i alle tilfælde notatpligt. I akutte tilfælde kan høringen ske efter afgørelsen er truffet. Anbringelsesstedet opnår ikke partsstatus.	<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling 1. Læse og fortolke lovændringen 2. Informere relevant personale om ændringen 3. Evt.? Drift 1. Ekstra tid på at skrive til/mødes med/ringe til anbringelsessted? 2. Tid på at notere høringssvar. 3. Ekstra tid til at træffe/skrive afgørelsen som følge af høringen? 4. Evt.?
§ 1	Støtte til forældrene		
Nr. 30	<i>[Bliver i den nye lov § 54, stk. 1]</i> Under barnets/den unges anbringelse uden for hjemmet skal kommunen træffe afgørelse om støtte til forældrene og fastsætte en plan for den eventuelle støtte.	Da der skal træffes afgørelse, skal der også gives begrundelse for et evt. afslag på støtte samt en klagevejledning (jf. de specielle bemærkninger, bør den nødvendige information for at kunne træffe begrundelse allerede findes i § 50-undersøgelsen af familiens forhold). Støtten kan være foranstaltninger efter § 52, stk. 3 eller efter anden lovgivning.	<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling 1. Læse og fortolke lovændringen 2. Informere relevante personer om ændringen 3. Evt.? Drift 1. Tid til at skrive afgørelse? 2. Evt. mere tværfaglig koordinering mellem sektorer? 3. Udarbejdelse af flere af handleplaner end i dag?
§ 1	Mellemkommunal samarb. om efterværn		
Nr.44	<i>[Bliver i den nye lov § 68, stk. 13]</i> Hvis en ung, der har været anbragt indtil sit fyldte 18. år, eller som havde fået tildelt en fast kontaktperson indtil sit fyldte 18. år, skifter opholdskommune, når han/hun fylder 18 år, skal hidtidig opholdskommune oversende den unges reviderede handleplan forud for skiftet. Hvis kommunen først senere får kendskab til, at den unge skifter opholdskommune, skal handleplanen oversendes snarest derefter. Den nye kommune skal senest 30 dage efter modtagelse træffe afgørelse om behovet for efterværn og det eventuelle indhold af dette. I den forbindelse skal der udarbejdes en ny handleplan.	Jf. de specielle bemærkninger er der i dag krav til at den unges opholdskommune skal revidere den unges handleplan seks måneder før den unge fylder 18 år. Der er i dag ikke fastsat nærmere regler om, hvordan de to kommuner organiserer samarbejdet, og der stilles heller ikke nærmere krav til samarbejdet.	<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling 1. Læse og fortolke lovændringen 2. Informere relevante personer om ændringen 3. Etablering af ny arbejdsgang/organisering for at sikre tidsfristen overholdes? 1. Evt.? Drift 1. Ekstra aktiviteter i forhold til i dag?

§ 1	Støtteperson til barnet/den unge		
Nr. 45	<i>Bliver i den nye lov § 68b, stk. 4):</i> Forud for en anbringelse skal kommunen hjælpe barnet/den unge med at finde en person i barnets/den unges netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen. Hvis der ikke kan identificeres en person, som kan varetage opgaven, skal kommunen vurdere, om der er behov for en fast kontaktperson efter den nuværende lovs § 52, stk. 3 nr. 7 (bliver i den fremtidige lov § 52, stk. 3 nr. 6).	Forpligtelsen består i en samtale med barnet (kan ifølge de specielle bemærkninger fx opfyldes i forbindelse med børnesamtalen jf. § 48). Forpligtelsen består desuden i at vurdere, om den identificerede støtteperson er til barnets bedste, at kontakte vedkommende omkring ønsket og i samarbejde ml. barnet og støttepersonen at lave en aftale om, hvordan kontakten bibeholdes under anbringelse. Kommunen skal desuden vurdere, om der er behov for at dække støttepersonens udgifter til transport el. telefon for at kontakten kan opretholdes.	<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling 1. Læse og fortolke lovændringen 2. Informere relevante personer om ændringen 3. Evt.? Drift 1. <i>Ekstra</i> tid til samtale med barnet? 2. Tid til vurdering af evt. støttepersons egnethed? 3. Tid til at kontakte en støtteperson? 4. Tid til at vurdere behov for at dække udgifter for støtteperson? 5. Tid til at aftale kontaktens omfang? 6. Evt.?
§ 1	Ændring af afvejning af hensyn i afgørelser om samvær		
Nr. 53	<i>(Bliver i den nye lov § 71, stk. 1)</i> Barnet/den unge har ret til samvær og kontakt med forældre og netværk under anbringelsen uden for hjemmet. Under hensynstagen til barnets eller den unges bedste skal kommunen sørge for, at forbindelsen mellem barnet/den unge og forældrene og netværket holdes ved lige. Ved tilrettelæggelse af samværet, skal der lægges vægt på, at barnet/den unge også på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer, herunder til forældre, søskende, bedsteforældre, øvrig familie og venner mv.	Efter gældende ret har både forældre og barnet/den unge ret til samvær og kontakt under anbringelse. Loven ændres, så hensynet til barnet/den unge står over forældrenes ønske om kontakt/samvær. Udgangspunktet for afgørelser er stadig, at barnet/den unge som hovedregel har brug for god kontakt til biologiske forældre. Lovændringen betyder også, at barnets/den unges ret til samvær udvides til at omfatte netværk i form af søskende, bedsteforældre eller andre nære relationer.	<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling 1. Læse og fortolke lovændringen 2. Informere relevante personer om ændringen? 3. Evt.? Drift 1. Mere tid til at træffe afgørelse (vurdering af hensyn)? 2. Mere tid til undersøge samværsmuligheder pga. ret til samvær udvides til barnet/den unges netværk?
§ 1	Kontaktperson til tvangsanbragte		
Nr. 64	<i>(Bliver i den nye lov § 76, stk. 5)</i> Kommunen skal tilbyde unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden forældrenes samtykke og unge, der er fyldt 15 år, jf. § 58, støtte i form af en kontaktperson frem til det fyldte 23. år. Støtten tilbydes unge, der ikke tilbydes støtte i form af opretholdelse eller genetablering af døgnophold.	De unge, der er nævnt i denne bestemmelse, er fortsat omfattet af de øvrige bestemmelser i lovens § 68 og § 76, og retten til en kontaktperson må ikke erstattes mere egnede indsatser, medmindre den unge selv ønsker det. Kontaktpersonen kan med fordel tænkes sammen med indsatsen i forbindelse med udslusningsordningen eller andre relevante støtteordninger.	<i>Administrative konsekvenser</i> Omstilling 1. Læse og fortolke lovændringen? 2. Informere relevante personer om ændringen? 3. Evt.? Drift 1. Tid til at kontakte og tilbyde kontaktperson til flere end i dag? 2. Evt.?

§ 1	Orientering om klagerettigheder ned til 12 år		
Nr. 55	<p><i>(Ændring i lovens § 72 stk. 1., stk. 2 og § 73 skt. 1)</i></p> <p>Som en konsekvens af, at klagealderen (andetsteds i loven) nedsættes fra 15 til 12 år, skal unge ned til 12 år fremover tilbydes gratis advokatbistand under en klagesag på lige fod med den 15+årige og forældremyndighedsindehaveren, ligesom unge ned til 12 år skal gøres bekendt med retten til aktindsigt og retten til at udtale sig inden afgørelsen træffes.</p>		<p><i>Administrative konsekvenser</i></p> <p>Omstilling</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Læse og fortolke lovændringen? 2. Informere relevante personer om ændringen? 3. Tilrette afgørelsesbrev ift. at orientere om rettigheder 4. Evt.? <p>Drift</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. Evt.?

10.5 Bilag 5 – Selvstyremæssig konsekvensoversigt

Eksempler på mulige selvstyremæssige konsekvenser:

Bindinger, der vedrører fx politisk organisering, administrativ organisering, tilrettelæggelse af beslutningsprocesser, krav til specifikke kompetencer, budgetsystemernes indretning, normering af servicestandarder og arbejdsprocesser.

Selvstyremæssig konsekvensoversigt

§	Lovtekst: Overordnede og materielle krav	Specielle bemærkninger til loven: Specifikke og processuelle krav	Forventede konsekvenser for kommunerne
§ 1	Plejefamilier		
Nr. 45	<i>[Bliver i den nye lov § 68b, stk. 2]</i> Børn og unge skal anbringes i en plejefamilie, hvis det er hensigtsmæssigt under hensyntagen til barnets/den unges behov. <i>[Bliver i den nye lov § 68b, stk. 3]</i> Hvis søskende er anbragt uden for hjemmet, skal der vælges samme anbringelsessted	Kommunen skal ved valg af anbringelsessted vurdere stedets mulighed for at tilbyde nære og stabile omsorgsrelationer.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Krav ombestemte hensyn, som skal indgå i kommunalbestyrelsens valg af anbringelseshensyn? 2. Evt.?
Nr. 40	<i>[Bliver i den nye lov § 66, nr.2]</i> Der indføres en ny type plejefamilie: "kommunal plejefamilie", som har meget krævende børn i pleje og derfor behov for ekstra supervision og efteruddannelse.	En kommunal plejefamilie vil ofte have en hel eller delvis aftalt erhvervsbegrænsning, hvorfor der skal udformes en plejeaftale med familien, hvor der tages stilling til arbejdsvilkår, fx spørgsmål om opsigelsesfrist samt evt. behov for aflastning.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?
Nr. 70	<i>[Bliver i den nye lov § 142, stk. 3]</i> Den kommune, der godkender en plejefamilien skal samtidig sikre, at plejefamilien gennemfører et 4-dages kursus, og – medmindre særlige forhold gør sig gældende – at kurset gennemføres inden plejebarnet modtages.		<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?
Nr. 71	<i>[Bliver i den nye lov § 142, Stk. 4]</i> Den kommune, der godkender en plejefamilie (alm., netværks- el. kommunal) skal løbende sikre den fornødne efteruddannelse og supervision, herunder kurser af minimum 2 dages varighed hvert år. <i>[Bliver i den nye lov § 142, stk. 5]</i> Den kommune, der godkender en kommunal plejefamilie skal sikre, at den kommunale plejefamilie løbende modtager yderligere efteruddannelse og supervision i overensstemmelse med opgavens omfang.		<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?

§ 1	Det generelle driftsorienterede tilsyn		
Nr. 78	<i>(Bliver i den nye lov § 148a, stk. 2)</i> Kommunen skal i det generelle driftsorienterede tilsyn påse, at anbringelsesstedets pædagogiske målsætning og metoder er egnet til at opfylde målgruppens behov. Det driftsorienterede tilsyn med anbringelsessteder skal omfatte ét uanmeldt tilsynsbesøg årligt	I dag er det ikke fastlagt, hvordan og hvor ofte kommunen skal føre tilsyn – der er mulighed for, men ingen pligt til, at føre uanmeldte tilsyn.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Proceduremæssigt krav? 2. Evt.?
§ 1	Personrettet tilsyn og revurdering af indsats og handleplaner		
Nr. 49 og 51	<i>(Bliver i den nye lov § 70, stk. 2. Hænger sammen med ændring i § 70, stk. 1, 2. Pkt.)</i> Ved anbringelse uden for hjemmet skal vurderingen af indsatsen og behovet for revision af handleplanen ske på baggrund af løbende tilsyn med barnet/den unge og efter kontakt med forældremyndighedsindehaver. Tilsynet skal omfatte mindst 2 årlige tilsynsbesøg, hvor kommunen taler med barnet/den unge. Den efterfølgende vurdering skal tage stilling til behovet for ændret indsats og ændret handleplan, herunder om andre forhold end de hidtil beskrevne er relevante.	I dag skal tilsynsbesøg og efterfølgende vurdering af behov for ændret indsats og handleplan gøres mindst en gang årligt.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Proceduremæssig begrænsning? 2. Evt.?
§ 1	Nyt krav til handleplaner for unge på 15+		
Nr. 67	<i>(Bliver i den nye lov § 140, stk. 5, pkt. 2)</i> Handleplanen for unge, der er fyldt 15 år, skal opstille konkrete mål for den unges overgang til voksenlivet.		<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?
§ 1	Høring af anbringelsessted		
Nr. 48	<i>(Bliver i den nye lov § 69, stk. 5)</i> Kommunen skal inden afgørelse om ændret samvær, hjemgivelse eller ændret anbringelsessted indhente udtalelse fra det konkrete anbringelsessted til belysning af sagen.	Anbringelsesstedet har ikke pligt til at udtale sig. Høringen kan ske skriftligt, som et møde eller en udtalelse pr. telefon. Der er i alle tilfælde notatpligt. I akutte tilfælde kan høringen ske efter afgørelsen er truffet. Anbringelsesstedet opnår ikke partsstatus.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Proceduremæssigt krav? 2. Evt.?
§ 1	Støtte til forældrene		
Nr. 30	<i>(Bliver i den nye lov § 54, stk. 1)</i> Under barnets/den unges anbringelse uden for hjemmet skal kommunen træffe afgørelse om støtte til forældrene og fastsætte en plan for den eventuelle støtte.	Da der skal træffes afgørelse, skal der også gives begrundelse for et evt. afslag på støtte samt en klagevejledning (jf. de specielle bemærkninger, bør den nødvendige information for at kunne træffe begrundelse allerede findes i § 50-undersøgelsen af familiens forhold). Støtten kan være foranstaltninger efter § 52, stk. 3 eller efter anden lovgivning.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?

§ 1	Mellemkommunal samarb. om efterværn		
Nr.44	<p><i>[Bliver i den nye lov § 68, stk. 13]</i> Hvis en ung, der har været anbragt indtil sit fyldte 18. år, eller som havde fået tildelt en fast kontaktperson indtil sit fyldte 18. År, skifter opholdskommune, når han/hun fylder 18 år, skal hidtidig opholdskommune oversende den unges reviderede handleplan forud for skiftet. Hvis kommunen først senere får kendskab til, at den unge skifter opholdskommune, skal handleplanen oversendes snarest derefter.</p> <p>Den nye kommune skal senest 30 dage efter modtagelse træffe afgørelse om behovet for efterværn og det eventuelle indhold af dette. I den forbindelse skal der udarbejdes en ny handleplan.</p>	Jf. de specielle bemærkninger er der i dag krav til at den unges opholdskommune skal revidere den unges handleplan seks måneder før den unge fylder 18 år. Der er i dag ikke fastsat nærmere regler om, hvordan de to kommuner organiserer samarbejdet, og der stilles heller ikke nærmere krav til samarbejdet.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Frist på 30-dages – krav til arbejdsproces?
§ 1	Støtteperson til barnet/den unge		
Nr. 45	<p><i>[Bliver i den nye lov § 68b, stk. 4]:</i> Forud for en anbringelse skal kommunen hjælpe barnet/den unge med at finde en person i barnets/den unges netværk, som kan udpeges til at være dennes støtteperson under anbringelsen. Hvis der ikke kan identificeres en person, som kan varetage opgaven, skal kommunen vurdere, om der er behov for en fast kontaktperson efter den nuværende lovs § 52, stk. 3 nr. 7 (bliver i den fremtidige lov § 52, stk. 3 nr. 6).</p>	Forpligtelsen består i en samtale med barnet (kan ifølge de specielle bemærkninger fx opfyldes i forbindelse med børnesamtalen jf. § 48). Forpligtelsen består desuden i at vurdere, om den identificerede støtteperson er til barnets bedste, at kontakte vedkommende omkring ønsket og i samarbejde ml. barnet og støttepersonen at lave en aftale om, hvordan kontakten bibeholdes under anbringelse. Kommunen skal desuden vurdere, om der er behov for at dække støttepersonens udgifter til transport el. telefon for at kontakten kan opretholdes.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?
§ 1	Ændring af afvejning af hensyn i afgørelser om samvær		
Nr. 53	<p><i>[Bliver i den nye lov § 71, stk. 1]</i> Barnet/den unge har ret til samvær og kontakt med forældre og netværk under anbringelsen uden for hjemmet. Under hensynstagen til barnets eller den unges bedste skal kommunen sørge for, at forbindelsen mellem barnet/den unge og forældrene og netværket holdes ved lige. Ved tilrettelæggelse af samværet, skal der lægges vægt på, at barnet/den unge også på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer, herunder til forældre, søskende, bedsteforældre, øvrig familie og venner mv.</p>	Efter gældende ret har både forældre og barnet/den unge ret til samvær og kontakt under anbringelse. Loven ændres, så hensynet til barnet/den unge står over forældrenes ønske om kontakt/samvær. Udgangspunktet for afgørelser er stadig, at barnet/den unge som hovedregel har brug for god kontakt til biologiske forældre. Lovændringen betyder også, at barnets/den unges ret til samvær udvides til at omfatte netværk i form af søskende, bedsteforældre eller andre nære relationer.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?
§ 1	Kontaktperson til tvangsanbragte		
Nr. 64	<p><i>[Bliver i den nye lov § 76, stk. 5]</i> Kommunen skal tilbyde unge, der umiddelbart inden det fyldte 18. år er eller var anbragt uden forældrenes samtykke og unge, der er fyldt 15 år, jf. § 58, støtte i form af en kontaktperson frem til det fyldte 23. år. Støtten tilbydes unge, der ikke tilbydes støtte i form af opretholdelse eller genetablering af døgnophold.</p>	De unge, der er nævnt i denne bestemmelse, er fortsat omfattet af de øvrige bestemmelser i lovens § 68 og § 76, og retten til en kontaktperson må ikke erstatte mere egnede indsatser, medmindre den unge selv ønsker det. Kontaktpersonen kan med fordel tænkes sammen med indsatsen i forbindelse med udslningsordningen eller andre relevante støtteordninger.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?

§ 1	Ankestyrelsens egendriftskompetence udvides		
Nr. 39	<i>(Bliver i den nye lov § 65)</i> Ankestyrelsen kan af egen drift tage sager om særlig støtte til børn og unge op, når det må antages, at en kommunalbestyrelse i en konkret sag ikke har foretaget eller truffet de i loven foreskrevne fornødne sagsbehandlingsskridt eller truffet afgørelser i overensstemmelse med barnets/den unges bedste. Ankestyrelsen kan da pålægge kommunalbestyrelsen at foretage de fornødne sagsbehandlingsskridt eller at træffe de fornødne afgørelser.	Egendriftskompetencen udvides, så Ankestyrelsen fremover får mulighed for at gå ind i alle sager om særlig støtte til børn/unge efter kap. 11 og 12 i serviceloven. Kompetencen udvides til også at gå ind i sager om samvær og kontakt med forældrene, forældre- og ungepålæg, efterværn, afgørelser om forhold under anbringelsen, og sager hvor der ikke er truffet afgørelse om hjemgivelse og valg af anbringelsessted.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?
§ 1	Klagebegrænsning ophæves		
Nr. 74	Ophævelse af klagebegrænsning, så plejefamilier og opholdssteder fremover kan klage over afgørelser om godkendelse eller afslag på optagelse på Tilbudsportalen til de sociale nævn.		<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?
§ 1	Underretningspligt præciseres		
Nr. 81	<i>(Ændring af § 153)</i> Stk. 1 Personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage: 1) at et barn/en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte, 2) at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte pga. vordende forældres forhold eller 3) at et barn/en ung under 18 år er udsat for vold eller andre overgreb. Stk. 2 Bemyndigelse til ministeren til at fastsætte yderligere betingelser for underretningspligtens indtræden for andre grupper af personer. Stk. 3 Kommunalbestyrelsen skal til den person, der har foretaget underretning, videregive oplysninger om, hvorvidt underretningen har givet anledning til undersøgelser eller foranstaltninger.	Ændringen er en sproglig præcisering af gældende regler: Efter gældende regler indtræder underretningspligten ved <i>kendskab til forhold, der giver formodning</i> om behov for støtte, mens den efter nuværende regler indtræder, hvis man får <i>kendskab til eller grund til at antage</i> . Som noget nyt er punkt. nr. 3 indført for at understrege vigtigheden af, at kommunen i disse tilfælde så hurtigt som muligt får mulighed for at gribe ind.	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?
§ 1	Udvidet klageadgang for børn og unge		
Nr. 84 og 85	Børn over 12 år får samme klageadgang som børn og unge over 15 år, dvs. de 12-15-årige får som noget nyt adgang til at klage over afgørelser om behandling, uddannelse, samvær med personer fra netværket m.v. Derudover får de 12-18-årige adgang til at klage over afgørelser om foranstaltninger efter lovens § 52, stk. 2 og over afgørelser om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 68, stk. 2.		<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?
Nr. 86	Alderskravet for, hvornår et barn/en ung kan klage til Ankestyrelsen over afgørelser truffet af børn og unge-udvalget sænkes fra 15 til 12 år.		<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?

Nr. 55	<i>(Ændring i lovens § 72 stk. 1., stk. 2 og § 73 skt. 1)</i> Som en konsekvens af, at klagealderen nedsættes fra 15 til 12 år, skal unge ned til 12 år fremover tilbydes gratis advokatbistand under en klagesag på lige fod med den 15+årige og forældremyndighedsindehaveren, ligesom unge ned til 12 år skal gøres bekendt med retten til aktindsigt og retten til at udtale sig inden afgørelsen træffes.		<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Evt.?
§ 2	Ændret sammensætning af børn og unge-udvalget		
Nr. 2-4	<i>(Ændring i lovens § 19, stk. 1, nr. 1 og nr. 3 samt stk. 4)</i> Børn og unge-udvalget skal fremover bestå af 2 kommunalbestyrelsesmedlemmer, 1 byretsdommer og 2 pædagogisk-psykologisk sagkyndige	Sammensætningen af udvalget ændret, således at 1 af byrådsmedlemmerne erstattes af en ekstra pædagogisk-psykologisk sagkyndig	<i>Selvstyremæssige konsekvenser</i> 1. Ændret sammensætning i udvalget med mere vægt til børnesagkyndig ekspertise og mindre vægt til lægmandsbetragtningen?